

Møte onsdag den 12. november 2008 kl. 10

President: Carl I. Hagen

Dagsorden (nr. 13):

1. Spørretime
 - muntlig spørretime
 - ordinær spørretime

Presidenten: Representanten Sigvald Oppebøen Hansen, som har vært permittert, har igjen tatt sete.

Følgende innkalte vararepresentanter har tatt sete:

- For Finnmark fylke: Kirsti *Saxi*
- For Hordaland fylke: Sigrid Brattabø *Handegard*
- For Møre og Romsdal fylke: Modulf *Aukan*
- For Oslo: Khalid *Mahmood*
- For Rogaland fylke: Siri A. *Meling*, Bente *Thorsen* og Kjell Arvid *Svendsen*
- For Sogn og Fjordane fylke: Laila *Melkevoll* og Bjørg *Mikalsen*

Fra den innkalte vararepresentant for Akershus fylke, Cathrin *Bretzeg*, foreligger søknad om å bli fritatt for å møte i Stortinget under henholdsvis representantene Sonja Irene Sjøli og Jan Petersens permisjoner i tiden fra og med 10. november til og med 19. november, på grunn av sykdom.

Etter forslag fra presidenten ble enstemmig besluttet:

1. Søknaden behandles straks og innvilges.
2. Andre og tredje vararepresentant for Akershus fylke, Sylvi *Graham* og Hårek *Elvenes*, innkalles for å møte i permisjonstiden.

Presidenten: Sylvi Graham er til stede og vil ta sete. Det foreligger en rekke permisjonssøknader:

- fra representanten Jan Arild *Ellingsen* om permisjon i dagene 13. og 14. november, fra representanten Tore *Nordtun* om permisjon i tiden fra og med 14. november til og med 18. november og fra representanten Per Ove *Width* om permisjon i tiden fra og med 13. november til og med 19. november – alle for å delta i NATOs parlamentariske forsamlings høstsesjon i Valencia, Spania
- fra Fremskrittspartiets stortingsgruppe om sykepermisjon for henholdsvis representantene Torbjørn *Andersen* og Thore A. *Nistad* – begge fra og med 12. november og inntil videre
- fra Arbeiderpartiets stortingsgruppe om sykepermisjon for representanten Irene *Johansen* fra og med 12. november og inntil videre

Etter forslag fra presidenten ble enstemmig besluttet:

1. Søknadene behandles straks og innvilges.
2. Følgende vararepresentanter innkalles for å møte i permisjonstiden:
 - For Aust-Agder fylke: Ingrid *Skårmo*
 - For Nordland fylke: Torill Ø. *Hanssen*
 - For Oppland fylke: Morten Ørsal *Johansen*

For Rogaland fylke: Unn Therese O. *Sørensen*For Vestfold fylke: Jan Fredrik *Vogt*For Østfold fylke: Thor Erik *Forsberg*

3. Sylvi Graham, Morten Ørsal Johansen og Jan Fredrik Vogt innvelges i Lagtinget for den tid de møter for henholdsvis representantene Jan Petersen, Thore A. Nistad og Per Ove Width.

Presidenten: Ingrid Skårmo, Morten Ørsal Johansen og Thor Erik Forsberg er til stede og vil ta sete.

Valg av settepresidenter

Presidenten: Presidenten vil foreslå at det velges tre settepresidenter for Stortingets møter i dag og resten av inneværende uke – og anser det som vedtatt.

Presidenten vil foreslå Hans Frode Kielland Asmyhr, Kenneth Svendsen og Anders Anundsen. – Andre forslag foreligger ikke, og Hans Frode Kielland Asmyhr, Kenneth Svendsen og Anders Anundsen anses enstemmig valgt som settepresidenter for Stortingets møter denne uken.

Representanten Ib Thomsen vil fremsette et representantforslag.

Ib Thomsen (FrP): På vegne av representantene Per-Willy Amundsen, Jan Arild Ellingsen, Ulf Leirstein, Jon Jæger Gåsvatn, Vigdis Giltun og meg selv vil jeg fremme et representantforslag om en forsøksordning med lukkede asylmottak.

Presidenten: Representanten Øyvind Korsberg vil fremsette et representantforslag.

Øyvind Korsberg (FrP): På vegne av representantene Hans Frode Kielland Asmyhr, Kåre Fostervold og meg selv vil jeg fremme et forslag om en strategi for å styrke det aktive private eierskapet i norsk næringsliv.

Presidenten: Representanten Jan-Henrik Fredriksen vil fremsette et representantforslag.

Jan-Henrik Fredriksen (FrP): På vegne av representanten Øyvind Korsberg og meg selv har jeg den glede å fremme forslag om at investeringsfondene for Nordvest-Russland og investeringsfondet for Øst-Europa blir slått sammen, og at forvaltningen av fondene legges til Kirkenes.

Presidenten: Forslagene vil bli behandlet på reglementsmessig måte.

Sak nr. 1

Spørretime

- muntlig spørretime
- ordinær spørretime

Muntlig spørretime

Presidenten: Stortinget mottok mandag meddelelse fra Statsministerens kontor om at følgende statsråder vil møte til muntlig spørretime:

- statsråd Lars Peder Brekk
- statsråd Trond Giske
- statsråd Sylvia Brustad

De annonserte regjeringsmedlemmer er til stede, og vi er klar til å starte den muntlige spørretimen.

De representanter som i tillegg til de forhåndspåmeldte ønsker å stille hovedspørsmål, bes om å reise seg. –

Vi starter da med første hovedspørsmål, fra representanten Ketil Solvik-Olsen.

Ketil Solvik-Olsen (FrP) [10:05:40]: Jeg har et spørsmål til næringsministeren.

De siste ukene har energi- og industripolitikere fra Fremskrittspartiet reist rundt om i landet og besøkt store industribedrifter. Vi har vært på Elkem Aluminium Lista, på Eramet i Sauda, på Tinfos i Kvinesdal, på Finnfjord Smelteverk på Finnsnes og på Hydro Karmøy, Rogaland – for å nevne noen. Det vi treffer, er en kraftforedlende industri med stor optimisme, med stor innovasjonsevne, en industri som er en hjørnesteinsbedrift i mange deler av landet, som sysselsetter titusener av kunnskapsrike, arbeidsomme mennesker, som gjør at Norge ikke bare er en råvareleverandør av energi, men faktisk også er en eksportør av foredlet metall som oppnår store priser på verdensmarkedet.

Gjennom en stor industriklynge har vi fått miljøer som skaper nye produkter, som utvikler mer energieffektive produksjonsmetoder, som gjør at en slipper ut mindre skadelige stoffer til luft, til vann og til jord, og som gjør at disse produksjonsmetodene også blir en eksportnæring for mange av bedriftene. Uten denne industriklyngen i Norge ville vi hatt større utslipp av miljøskadelige stoffer, større energiforbruk og dårligere produkter på verdensmarkedet. Gjennom denne høye produktiviteten og innovasjonsevnen kan disse bedriftene tilby bedre lønninger og bedre arbeidsvilkår enn konkurrentene, og allikevel være lønnsomme. Og slik skal det være.

Samtidig er disse bedriftene svært eksponert for internasjonal konkurranse, og de trenger konkurransedyktige rammevilkår. Samtlige bedrifter har vist en vilje til å investere i Norge, gitt at det er to forutsetninger som kommer på plass. Det ene er et CO₂-kvoteregime som er på linje med EUs, som ikke er strengere, slik Regjeringen ønsker. Det andre er et industrikraftregime, der Norge kan ta ut kraft på samme vilkår som en kan f.eks. i Frankrike.

Da er spørsmålet: Når vil Regjeringen legge fram dette industrikraftregimet som de selv har varslet orton ganger i løpet av de siste tre og et halvt årene?

Statsråd Sylvia Brustad [10:07:51]: La meg først si at jeg er helt enig med representanten i hvor viktig denne industrien er for Norge, og derfor også hvor viktig det er å ha rammebetingelser som gjør at de fortsatt synes det er interessant å holde på i Norge, og at vi på den måten greier

å beholde den gode kompetansen som er i svært mange av de bedriftene, og ikke minst å rekruttere enda flere. Jeg vil også si at i den tida vi nå er i, er det enda viktigere å holde på med innovasjon, altså omstille seg til nye tider. Det er også helt riktig, som representanten sier, at flere av de bedriftene vi her snakker om, er konjunkturutsatt. Det betyr at for flere av de bedriftene som representanten her nevner, er verden, om den ikke er snudd helt på hodet, i hvert fall ganske dramatisk endret på kort tid på grunn av den finanskrisen som vi nå har, og som startet i USA. Det gjør sjølsagt at vi følger den situasjonen nøye.

I forbindelse med budsjettet har Regjeringa, som representanten kjenner til, og jeg sammen med olje- og energiminister Terje Riis-Johansen på vegne av Regjeringa, sagt klart fra om at vi er positive til at bedriftene etablerer f.eks. et innkjøpskonsortium, som har vært et krav fra industrien sjøl, etter fransk modell. Vi har også klare forventninger til at et viktig selskap som Statkraft bruker de muligheter de har til å inngå enda flere langsiktige kraftkontrakter, slik de f.eks. gjorde med Boliden, som var veldig bra for Oddas vedkommende, for industrien, arbeidsplassene og lokalmiljøet der.

Ketil Solvik-Olsen (FrP) [10:09:31]: Her er det ingen nyheter i det som statsråden sier. Dessverre har både denne statsråden og den foregående næringsministeren i denne regjeringen sagt det samme. Problemet er at det ble aldri levert et rammeverk som faktisk gjør at et industrikraftregime kan settes ut i livet. Det ble aldri levert prinsipielle avklaringer som sier at CO₂-kvoteregimet i Norge etter 2012 skal være på linje med EUs, istedenfor å være veldig mye strengere. Når en ikke får rammebetingelsene på plass, blir næringslivet sittende på gjerdet uten å foreta investeringer, investeringer som ville kommet godt med i en lavkonjunktur, for da har man tilgang i byggenæringen som gjør at man kan få investeringene realisert billigere, men ikke minst har man en mer framtidsrettet næring som når oppgangstidene igjen kommer, kan produsere og konkurrere på det store markedet. Nå ser vi altså at Hydro Karmøy legger ned 450 arbeidsplasser uten at Regjeringen har kommet med de avklaringene med hensyn til industrikraftregimet som trengs for at de skal ta en ny investeringsbeslutning for framtidig produksjon.

Da er spørsmålet nok en gang: Når kommer Regjeringen med de konkrete avklaringene med hensyn til industrikraft?

Statsråd Sylvia Brustad [10:10:36]: Det er jo helt feil når Fremskrittspartiets representant her sier at Regjeringa ikke leverer. Hvis det er slik at representanten trur at det som nå kanskje er i ferd med å skje, f.eks. på Karmøy, har noe å gjøre med det som representanten her tar opp og sier, så er det feil. Hydro Karmøy har pr. nå kraft, og de har utslippstillatelse. Det som er situasjonen for Hydro Karmøy nå, og som flere liknende bedrifter kan komme opp i, er at vi har en finanskrisen som gjør at verden på mange måter er snudd rundt. Det betyr bl.a. at markedet for aluminium er blitt totalt endret i løpet av veldig kort tid. Dette handler ikke om det som representanten her prøv-

ver å trekke opp som et problem – Regjeringa har levert. Men det det nå handler om, er å stå i den situasjonen vi er i, levere tiltak slik Regjeringa har gjort, både gjennom budsjett og bankpakker, og Norges Bank har satt ned styringsrenta. Det handler om det, det handler ikke om det som representanten her tar opp. For øvrig har vi levert i forbindelse med budsjettet, og vi har klare forventninger til at Statkraft leverer.

Presidenten: Det blir fire oppfølgings spørsmål – først Ivar Kristiansen.

Ivar Kristiansen (H) [10:11:55]: Det er nokså nedslående at statsråden møter fall i etterspørselen etter norske varer og tjenester med en serie bortforklaringer. Det er ingen tvil om at alle i dag kan registrere at Regjeringens politikk har bidratt til å gjøre norske arbeidsplasser mindre robuste. Spøreren har selvfølgelig helt rett når det gjelder eksempelet med Karmøy, hvor Regjeringen visste at man ikke hadde levert på industrikraftregimet. Tilbudet om ny fornybar kraft i Norge har vært en eneste lang flopp – skatteskjerpelser og fall i forsknings- og utviklingssatsingen. Så møter man denne situasjonen med å ta fra norsk industri den kraft de selv disponerte. Det er altså svaret fra statsråden i dag, hvor tusenvis av norske arbeidsplasser er i fare.

Hvor mange tusen arbeidsplasser må gå tapt før Regjeringen velger å lytte til andre enn bare til seg selv?

Statsråd Sylvia Brustad [10:12:59]: Det representanten Kristiansen her sier, er jo helt feil. Vi driver ikke med bortforklaringer, vi leverer. Vi leverer gjennom budsjettet, vi leverer i forhold til dette innkjøpskonsortiet som industrien sjøl har bedt om, og vi har – og det har jo Stortinget vedtatt – en ny ordning når det gjelder hjemfall. Det betyr f.eks. at når det gjelder Karmøy, har de kraft, og de har utslippstillatelse. Da er det altså slik at det Høyre ikke vil høre, forstår jeg, er at det er en helt ny situasjon. Jeg legger merke til at Høyres svar på det er mer skattelette, noe som mange eksperter i dagens og gårsdagens aviser sier at overhodet ikke er det som vil fungere i den situasjonen som vi nå er i. Vi følger denne situasjonen meget tett. Det betyr at jeg sjølsagt har nær dialog med f.eks. Hydro i forhold til situasjonen på Karmøy, som er bekymringsfull, og som vi følger nøye. Men Hydro er også veldig klar på at dette handler om rammebetingelser som kommer fra andre land, og markedet for aluminium, og ikke om det som representanten fra Høyre prøver å si at det gjør.

Presidenten: Kjell Arvid Svendsen – til oppfølgings spørsmål.

Kjell Arvid Svendsen (KrF) [10:14:13]: Jeg er fra et av disse industristedene som opplever dette på kroppen. Jeg har faktisk vært ordfører i Karmøy de siste tretten årene. Jeg var med i valgkampen for tre år siden og hørte hvordan de rød-grønne partiene sabelt ned på en statsråd fra samme kommune for udyktighet. To–tre måneder skulle det ta, og så hadde man ordnet dette med kraftregimet.

Det var lovnaden til folket. Etter valget har jeg hatt besøk av to statsråder, både olje- og energiministeren og næringsministeren: Dette skal vi ordne opp i, ja vi garanterer det innen et års tid. Det har jo ikke skjedd, det er ikke levert, det er ikke nok kraft, og det er ikke langsiktige avtaler til Karmøy fabrikker for en eventuell utbygging og K6.

Nå spør hele lokalsamfunnet og fagbevegelsen: Hvilke verktøy har denne regjeringen? Og eventuelt: Når har en tenkt å bruke de verktøyene?

Hele samfunnet vet hva som er lovet, men en har altså ikke levert på dette området.

Statsråd Sylvia Brustad (10:15:12): Når det gjelder Karmøy spesielt, som er i en bekymringsfull situasjon – den bekymringen deler jeg fullt ut – trur jeg at det viktigste på Karmøy er å få til noe nytt og håndtere den situasjonen som er der nå. Det har vi nær dialog med Hydro om. Når det så gjelder langsiktige kraftkontrakter, som jeg er helt enig i er avgjørende for norsk industri, er det nå inngått en avtale med Boliden Odda. Det er bra. Men, på vegne av staten har jeg klare forventninger til at det blir inngått flere langsiktige kraftkontrakter, hvilket også er helt nødvendig. Det har vi også en dialog med Statkraft om, sjølsagt.

Så til dette innkjøpskonsortiet, som industrien sjøl gjerne vil iverksette. Vi har sagt at vi er positive til at de kommer tilbake med et forslag på det området. Vi skal få til flere langsiktige kontrakter som vil gjøre at vi kan trygge industrien i lang tid framover. Det er ikke riktig å si at vi ikke jobber med dette. Det gjør vi. Det er allerede blitt resultater av det.

Presidenten: Gunnar Kvassheim – til oppfølgings spørsmål.

Gunnar Kvassheim (V) (10:16:14): Det virker som om Regjeringen vil gjøre Nord-Rogaland til et utstillingsvindu for sine løftebrudd. Der ligger gasskraftverket på Kårstø, som skulle renses innen 2009. Nå kommer det stadig flere signaler fra Regjeringen som tyder på at en ikke vil rense gasskraftverket i det hele tatt. I Nord-Rogaland ligger Hydros bedrift på Karmøy, som hadde klare forventninger om et nytt kraftregime hvis en fikk regjeringskifte, for det var det som var løftet fra regjeringspartiene – et nytt kraftregime. Det som trengtes, var regjeringskifte og vilje.

Nå har Regjeringen gitt beskjed om at et slikt nytt kraftregime ikke vil komme. Har statsråden i det hele tatt ikke forståelse for at mange i Industri-Norge føler seg rundlurt av Regjeringen?

Statsråd Sylvia Brustad (10:17:27): Jeg tar avstand fra utsagn som «løftebrudd». Vi er svært opptatt av denne industrien. Derfor har vi også nær dialog med industrien. Det er også tilfellet når det gjelder Karmøy og Hydro. Jeg trur det nå er veldig viktig at en tar inn over seg hva som er årsaken til den akutte situasjonen de er i, at det er verden rundt oss som i høyeste grad har bidratt til det. Jeg trur også det er viktig å prøve å bidra til å få på plass noe

nytt som er mer framtidsrettet. Det har jeg også opplevd at Venstre er opptatt av. Vi har sjølsagt nær dialog om akkurat det. Men det er jo styret som må fatte de beslutningene.

Vi jobber intensivt med dette med tanke på å få flere langsiktige avtaler. Det som har kommet på plass, er bra, men vi trenger enda mer. Det er klart noe vi også følger opp når det gjelder bl.a. Statkraft.

Presidenten: Kåre Fostervold – til oppfølgingsspørsmål.

Presidenten vil minne om at representantene bør stå klare her nede når de skal ha ordet.

Kåre Fostervold (FrP) (10:18:35): Jeg synes statsråden har et omtrentlig forhold til sannheten, fordi det jeg opplever nå, er at statsråden drar frem finanskrisen som grunnlag for manglende investeringer. Det det var snakk om i forbindelse med industrikraft, var fremtidige investeringer. Regjeringen har absolutt ikke levert på det området. Nå er det igjen opp til næringslivet selv. Alle valgløfter er brutt.

Anser statsråden, ut fra den argumentasjonen som er lagt frem her i salen i dag, at Regjeringen har levert det den har lovet når det gjelder industrikraftregime?

Statsråd Sylvia Brustad (10:19:15): Vi kan vise til flere inngåelser av langsiktige avtaler som er bra for norsk industri. Jeg håper det også kommer flere. Vi har klare forventninger til at det skal skje. Jeg vet at det er uenighet om hjemfallsordningen i denne salen. Der har Stortinget gjort sitt vedtak. Når det gjelder noen av de bedriftene som her spesielt har vært nevnt, bl.a. Karmøy, er det altså slik at de har kraft, og de har utslippstillatelse. Det å prøve å skape et inntrykk av at det som skjer bl.a. der, ikke dreier seg om den situasjonen som nå er rundt om i verden, er rett og slett ikke riktig.

Presidenten: Vi går videre til neste hovedspørsmål.

Jan Tore Sanner (H) (10:20:05): Næringsministeren kan godt bli stående.

Den selvtilfredse holdningen som Regjeringen nå møter nedgangstidene med, står i sterk kontrast til den uro og utrygghet som nå sprer seg i mange lokalsamfunn.

VG kunne mandag vise en oversikt over 178 små og store bedrifter, fra Finnmark i nord til Kristiansand i sør, som har startet nedbemanningen, og som har begynt å si opp ansatte.

Regjeringens svar til bedrifter som slåss for å redde arbeidsplasser, er høyere skatt, høyere skatt som ikke først og fremst rammer de rike, men som innebærer at man må tappe egenkapitalen i små og store bedrifter, egenkapital som skulle vært brukt til å investere i nye arbeidsplasser. Dette kommer på toppen av at Regjeringen i løpet av de tre siste årene har økt skattene for næringslivet med over 10 milliarder kr, og at næringslivets konkurranseevne er blitt svekket hvert eneste år under rød-grønt styre. Dette rammer bedrifter i Distrikts-Norge.

I Firda i forrige uke kunne vi lese om hotelleier Sigurd

Kvikne i Balestrand. Hans familie har der drevet familiehotell siden 1877. Han kunne fortelle at Regjeringens formuesskatt og arveavgift er en trussel mot familiebedriftene i Distrikts-Norge.

I Bergens Tidende kunne vi forrige uke lese om Måløy-patrioten Gunnar Carlson, som på grunn av Regjeringens politikk nå legger bort planene om å investere i et nytt designcenter som ville skapt nye arbeidsplasser.

Når skal statsråden innse at økte skatter ikke er medisinen for å redde bedrifter som slåss for å redde arbeidsplassene sine?

Statsråd Sylvia Brustad (10:22:05): Regjeringa er ikke sjøltilfreds. Vi tar sjølsagt på alvor den uro som en del enkeltmennesker nå føler, og som en del bedrifter rundt om i landet melder om. Det er noen bransjer, særlig bygg og anlegg, som er hardt rammet, slik det ser ut her nå.

Det vi kanskje kan komme til å se mer av, er at det vil fordele seg litt ulikt geografisk, fordi bedriftene holder til på forskjellige steder rundt om i landet. Det er også grunnen til at vi har nær dialog med organisasjonene i næringslivet. Det var også derfor statsministeren og flere statsråder for en drøy uke siden hadde et møte med de viktigste organisasjonene både på arbeidstaker- og arbeidsgiversida. De hadde ett tydelig budskap til oss, og det var at det aller viktigste nå er å få pengepolitikken til å fungere igjen og få bankvesenet til å gå rundt. Dette er viktig for å få hjulene i næringslivet til å gå rundt. Ingen av oss kan med sikkerhet si hvordan dette bildet kommer til å se ut. Men vi har levert et godt statsbudsjett, vi har levert en bankpakke som representanten kjenner godt til – og som vi er glad for er blitt vedtatt i Stortinget, noe som er helt avgjørende – og Norges Bank har satt ned styringsrenta to ganger, som representanten kjenner til.

Så har vi høy beredskap. Det betyr at vi følger utviklinga veldig nøye. Jeg registrerer at Høyres oppskrift er den samme som den har vært i nesten alle de årene jeg har vært i Stortinget – nesten 20 år – og det er at skattene må settes ned. Det hørte vi også i fjor. Jeg registrerer at flere eksperter, i aviser både i går og i dag, sier at det ikke er den medisinen som skal til i den situasjonen vi nå er i.

Jan Tore Sanner (H) [10:23:05]: Hvis statsråden ikke vil lytte til Høyre, kan hun kanskje heller lytte til dem som driver små og mellomstore bedrifter rundt omkring i Norge. Jeg er nemlig enig med næringsministeren i at nedgangskonjunktorene kommer til å slå ulikt ut. Dette kommer særlig til å ramme små lokalsamfunn i Distrikts-Norge, hvor hovedtyngden av de familieeide og små og mellomstore bedriftene ligger.

Vi er ikke uenige i viktigheten av å få renten ned og at pengemarkedet skal fungere. Men det jeg stilte spørsmål om til statsråden, er om den skatteøkningen som Regjeringen har foreslått i sitt budsjett for neste år, er riktig medisin. Når bedrifter slåss for å unngå nedbemanning, sender man en høyere skatteregning til de samme bedriftene. Vi ser i Aftenposten at Aass Bryggeri nå straffes for nøkternhet og får en tredobling av arveavgiften av Regjeringen i neste års bud-

sjett. Mener statsråden virkelig at skatteøkninger er medisinen?

Statsråd Sylvia Brustad [10:24:17]: Vi er, som Høyre, sjølsagt også opptatt av både de familieeide bedriftene og de små og mellomstore bedriftene, som er ryggraden i norsk næringsliv. Men så er spørsmålet: Hvordan er situasjonen? Det er ikke slik at Norge er et dårlig land å drive næringsvirksomhet i. Vi fikk nylig en rapport som Verdensbanken hadde utarbeidet, der Norge er nummer ti av de beste i verden til å kunne drive næringsvirksomhet, og nummer fire i Europa. Det er ikke noe å skamme seg over.

Så er det spørsmålet om arv og formue. For det første mener jeg at de totale rammebetingelsene for å drive næringsvirksomhet i Norge er gode. Så er det riktig at Regjeringa har lagt opp til et nytt grep – et mer rettferdig grep – når det gjelder arv og formue, men det er også slik, som representanten Sanner sjølsagt velger å hoppe over, at om lag 90–95 pst. vil få lavere arveavgift med vårt opplegg.

Lavere skatt er altså ikke det som er svaret i denne situasjonen. Omtrent alle som har meldt tilbake til oss, støtter oss i den politikken vi har for å håndtere den situasjonen vi er i.

Presidenten: Det blir fire oppfølgingsspørsmål – først Øyvind Korsberg.

Øyvind Korsberg (FrP) [10:26:19]: Det økonomiske verdensbildet har jo endret seg siden statsbudsjettet ble lagt fram. Næringslivet tar det inn over seg. Svaret fra Regjeringen – også i denne saken – er at den følger situasjonen nøye.

Det næringslivet nå opplever, er bl.a. kapitaltørke. Det rammer enkeltbedrifter, og det rammer bransjer. Selv om finansnæringen har fått en krisepakke på 350 milliarder kr, er det ingen vilje til å ta særlig risiko for å låne ut midler. Fremskrittspartiet synes situasjonen er alvorlig, og vi styrker Innovasjon Norge bl.a. med 160 mill. kr i vårt alternative statsbudsjett, og 5 milliarder kr mer til Argentum.

Hva vil statsråden gjøre for at næringslivet skal få tilgang til kapital til investeringer, og også til drift?

Statsråd Sylvia Brustad [10:27:20]: Vi mener, som jeg har sagt, at det viktigste nå er å få flyt i pengene, altså å få pengepolitikken til å fungere, og få bankene til «å rulle» igjen, slik at næringslivet også kan «rulle» bedre. Det er et viktig svar.

Så har vi sjølsagt et virkemiddelapparat, som representanten viser til. Og Regjeringa la jo også fram – som representanten sjølsagt kjenner godt til – et forslag til utvidelse av ramma for GIEK fra 50 milliarder til 60 milliarder kr, som det ser ut til at Stortinget kommer til å vedta i morgen. I hvert fall foreligger det en enstemmig innstilling fra finanskomiteen, så vidt jeg vet. Det er bra! Det er også helt nødvendig i forhold til den situasjonen vi er i.

Jeg tror det viktigste nå er å ha is i magen, i den forstand at vi har lagt fram et godt budsjett, at vi har lagt fram en bankpakke som Stortinget har vedtatt, at styringsrenta er

satt ned to ganger, og at vi har beredskap og følger situasjonen veldig nøye. Da er det et kjempeviktig poeng, slik vi ser det, å sette inn riktige tiltak når tida er inne for det. Det betyr at det er ikke en floskel å snakke om at vi følger situasjonen nøye. Vi gjør det, og vi har beredskap hvis det skulle bli nødvendig.

Presidenten: Ingebrigt S. Sørfonn – til oppfølgingsspørsmål.

Ingebrigt S. Sørfonn (KrF) [10:28:33]: Å ha is i magen kan jo vera ein fordel av og til, men det kan òg føra til frostskeidar. Situasjonen no krev handling. Kristeleg Folkeparti vil ha ei ekstra tiltakspakke i statsbudsjettet på 4,8 milliardar kr for å dempa den arbeidsløysa som vil koma. Me ser for oss bygging og vedlikehald av vegar, jernbaner, skular og sjukeheimsplassar. Dette kan setjast i verk ganske kjapt. Forbundsleiar Arve Bakke krev ytterlegare tiltak, og Maskinentreprenørenes Forbund skriv til samferdselsministeren og ber om strakstiltak.

Kvar einaste dag møter eg folk som ikkje forstår kvifor ikkje Regjeringa kan gjera noko. Folk er bekymra, folk er urolege. Kva kjem dette av? Kvifor vil ikkje statsråden gjera noko – har ho ei ukritisk tru på ein eller annan økonomisk modell? Trur statsråden dette vil gli over av seg sjølv, eller veit Regjeringa noko som me andre ikkje veit?

Statsråd Sylvia Brustad [10:29:35]: Det er helt feil når representanten Sørfonn sier at Regjeringa ikke handler. Det går ikke an å si at Regjeringa ikke handler når vi har lagt fram det statsbudsjettet vi har gjort, når vi har lagt fram den bankpakka vi har gjort, og når Norges Bank har fulgt opp med å sette ned styringsrenta. Vi har jevnlig møter med folk i næringslivet hver uke – kanskje flere ganger i uka – for å høre hvordan situasjonen er nå. Da er det beredskap som er det viktige, slik at man har mulighet til å sette inn riktige tiltak når det eventuelt skulle være nødvendig.

Så er det det å si at, ja, det er klart vi tar på alvor den bekymring som en del folk nå går og kjenner på, både enkeltpersoner og bedrifter. Det er jo slik, som representanten også veldig godt vet, at budsjettet for neste år ikke er endelig vedtatt, og at det heller ikke trer i kraft før neste år, så en kan ikke forvente virkninger av det allerede nå.

Vi vet ikke alt om hvordan situasjonen kommer til å se ut om noen måneder, men nettopp derfor er det så viktig at vi følger den nøye. Det er også viktig å si at Norge er bedre rustet enn svært mange andre land, fordi vi har ført en ansvarlig økonomisk politikk over mange år.

Presidenten: Leif Helge Kongshaug – til oppfølgingsspørsmål.

Leif Helge Kongshaug (V) [10:30:51]: Regjeringens statsbudsjett inneholder en rekke skatteskjerpelser overfor næringslivet som Venstre er imot. Det landet nå trenger, er en næringspolitikk som stimulerer til verdiskaping og stimulerer til nye arbeidsplasser. Venstre er glad i og setter pris på dem som skaper arbeidsplassene, og vi ønsker å gi

dem et klapp på skulderen istedenfor å legge flere steiner i ryggsekken deres. Det var bekymringsfullt å få rapporten fra Statistisk sentralbyrå, og vi registrerte at det i tredje kvartal i år var en økning i antallet konkurser på mellom 40 og 50 pst.

Jeg ønsker å utfordre statsråden: Innrømmer hun at diagnosen for næringslivet ble stilt på feil tidspunkt da statsbudsjettet ble laget, og at det også derfor er feil medisin som nå ligger i statsbudsjettet for neste år med tanke på et verdiskapende næringsliv?

Statsråd Sylvia Brustad [10:31:49]: Jeg mener sjølsagt ikke at statsbudsjettet er feil medisin. Vi mener jo at statsbudsjettet vil håndtere den situasjonen vi er i, på en god måte, sammen med de andre tingene som også er iverksatt.

Noe av det som ligger i statsbudsjettet, som representanten veldig godt kjenner til, er en offensiv satsing ikke minst på samferdsel, vei og bane – hvor det nå er en del næringer som sliter – en satsing på offentlige bygg, det være seg i eldreomsorgen, studentboliger, høgskoler, for den saks skyld, og mange andre ting. Det er også en ganske massiv satsing på forskning og kompetanseheving, som ikke minst i tider som disse er svært viktig, bl.a. virer vi mer penger over til næringsrettet forskning, slik næringslivet har bedt om i mange år. GIEK er altså et nytt eksempel på at vi handler når situasjonen tilsier det, og vi følger situasjonen meget nøye og har beredskap i forhold til det.

Presidenten: Torbjørn Hansen – til oppfølgingsspørsmål.

Torbjørn Hansen (H) [10:32:54]: Jeg synes det er spesielt at Regjeringen i denne situasjonen prioriterer angrep på de rike i samfunnet foran å sikre norske arbeidsplasser. Jeg synes det er spesielt at vi må forklare næringsministeren i Norge at det er en sammenheng mellom bedriftenes egenkapital og måten de må håndtere sine ansatte på til neste år.

I går kunne vi lese hvordan Regjeringens skatteøkning virker. NHO-presidenten må betale 2,2 mill. kr i skatt av en inntekt på 1,8 mill. Søsteren hans må betale 1,1 mill. kr i skatt av en inntekt på vel 400 000 kr. Konsekvensen er at bedriften må ta ut egenkapital for å betale eiernes formuesskatt, og skatten påløper helt uavhengig av overskudd eller underskudd i bedriften. Denne symbolpolitikken vil ramme hundrevis av familiebedrifter i Norge, som derfor må svekke egenkapitalen sin for å betale Regjeringens formuesskatt. Er Arbeiderpartiet blitt så arrogant etter tre år i regjering at en er mer opptatt av symbolpolitikk enn av å sikre egenkapitalen og arbeidsplasser i Norge?

Statsråd Sylvia Brustad [10:33:56]: Jeg synes det er interessant at Høyre kaller det Regjeringa har gjort i denne situasjonen, «symbolpolitikk». At Høyre og regjeringspartiene er uenige om skattepolitikken, er ikke noe nytt. Det er heller ikke noe nytt i og for seg det Høyre, slik jeg har lest det, har lagt fram i sitt alternative budsjett, det er bare

det at det nå selges under en litt annen overskrift enn det som var situasjonen i fjor eller året før.

Ja, vi er uenige i spørsmålet om lavere skatt. Jeg mener at norsk næringsliv har gode rammebetingelser i forhold til den situasjonen vi er i, og de har også meldt veldig klart fra om at det viktigste nå, er å få flyt i pengene igjen. Det er det som er mest avgjørende for at hjulene skal fortsette å gå bra framover, også i forhold til den situasjonen vi er i. At Høyre ikke er så opptatt av rettferdig fordeling, opplever jeg heller ikke som noe veldig nytt. At det er noen bedrifter som sjølsagt kommer til å merke dette, er åpenbart. Men det er altså slik at mellom 90 og 95 pst. kommer til å få lettelse med vårt opplegg for arveavgift.

Presidenten: Vi går videre til neste hovedspørsmål.

Ingebrigt S. Sørfonn (KrF) [10:35:08]: Eg har også eit spørsmål til næringsministeren, så ho kan for så vilt berre verta ståande.

Eg har lytta med interesse til det som har vorte sagt her, men eg oppfattar hovudbodskapen frå Regjeringa slik at dei vil følgja utviklinga. Me må ta inn over oss at føresetnadene har endra seg dramatisk sidan budsjettet vart lagt fram, og endå meir sidan premissane for budsjettet vart lagde fram. Det er mange, mange enkeltpersonar, familiar osv., som no er skikkeleg bekymra og urolege for framtida – det gjeld enkeltskjebnar.

Det var ei deprimerande lesing i VG på måndag, der det stod ei liste på over 170 bedrifter over heile landet som no er ramma av finanskrisa. Eg vil lesa litt frå den lista. Dette er alvorleg, dette dreiar seg om enkeltmenneske, enkeltskjebnar, og dette er ikkje teori, dette er ikkje modellar. Glava AS i Askim har varsla seks–tolv årsverkskutt. Flexit AS i Ørje har sagt opp ni tilsette. Noral AS i Ørje har ca. 65 tilsette, og av dei er ti oppsagde, tre er permitterte. Moelven trelastbedrift i Moelv skal fjerna 200 av 3 300 tilsette. Bergene Holm AS trelast i Larvik kuttar 70–80 av 481 stillingar, og Fibo AS, aluminiumprodusent i Holmestrand med ca. 80 tilsette, må permittera – og slik kan me fortsetja.

Mitt spørsmål til statsråden er: Kva har statsråden å seia til den verkelegheita som dette er ein liten bit av, utover det å seia at ein følgjer utviklinga?

Statsråd Sylvia Brustad [10:37:14]: Det er ingen tvil om at det er enkeltmennesker som nå går rundt og har vondt i magen fordi de er bekymret for at de enten har blitt permittert eller er i ferd med å bli det, og for hvordan de skal greie å betale huslånet f.eks. Det tar vi på største alvor. Jeg kjenner også noen som er i den situasjonen.

Det finanskrisa også har gjort med Norge, er bekymringsfullt for flere bedrifter, og særlig noen bransjer spesielt.

Men da er det det å følge situasjonen som sjølsagt nå er avgjørende, i tillegg til de grep som Regjeringa har gjort, har foreslått, og som det ser ut til at Stortinget kommer til å slutte seg til. Det å ha nær kontakt med dem dette gjelder, er avgjørende viktig. Det har Regjeringa i bred front, og vi har også beredskap hvis det skulle være nødvendig.

Men det er om å gjøre ikke bare å pøse på, men heller sette inn riktige tiltak når tida eventuelt skulle være inne for det. Men det er helt klart at vi følger dette meget tett. I mitt eget departement har vi egne grupper f.eks. som følger dette fra dag til dag.

Ingebrigt S. Sørfonn (KrF) [10:38:28]: Her prøver me å vera konstruktive frå opposisjonen si side, koma med forslag til løysingar, tilleggspakkar osv., men me når ikkje gjennom. Det aukar på med folk som er redde for å mista bustaden sin, mista jobben sin. Dei er skikkeleg urolige for framtida. Og eg begynte berre så vidt å lesa av den lange, deprimerande lista i VG.

I mitt eige heimfylke, Hordaland, har me Munck Cranes i Bergen. Dei innskrenkar med tolv tilsette. Origo arkitektgruppe i Bergen har 13 tilsette, og dei har permittert fire. Henrik J. Askviks Sønner, båtprodusent i Os, har 119 permitterte, det er berre 16 igjen på jobb.

Gjer dette inntrykk på statsråden? Kan ho verkeleg sitja roleg og sjå på at dette utviklar seg utan å gjera noko meir enn å følgja utviklinga og ha kontakt med næringslivet? Det krevst ganske andre tiltak dersom ein skal få løyst denne situasjonen.

Statsråd Sylvia Brustad [10:39:38]: Verken jeg eller mine kollegaer i Regjeringa sitter rolig når det gjelder denne situasjonen. Når vi har lagt fram statsbudsjettet for neste år – som ikke kommer til å virke før fra neste år, det er først da en kan se endringer av positiv karakter f.eks. i bygg- og anleggsbransjen, hvis Stortinget slutter seg til det budsjettet – mener vi at det budsjettet er godt tilpasset den situasjonen vi er i, sammen med bankpakka og sammen med at det er lagt grunnlag for å få lavere rente.

Så vi sitter ikke rolig. Vi følger det veldig tett og veldig nøye, og vi tar sjølsagt veldig på alvor det vi nå ser klare tendenser til i ulike deler av landet, det fordeler seg litt ulikt ettersom hvilke bransjer vi her snakker om. Vi mener vi har lagt fram et godt forslag med flere deler som er godt egnet til å håndtere denne situasjonen. Og det er viktig å si at vi er så heldige i Norge at fordi det er ført en ansvarlig økonomisk politikk over mange år, er vi også bedre rustet til å håndtere denne situasjonen enn mange land rundt oss.

Presidenten: Det blir fire oppfølgingsspørsmål – først Øyvind Korsberg.

Øyvind Korsberg (FrP) [10:40:52]: Fremskrittspartiet har hatt møter med en lang rekke bedrifter og organisasjoner. Det de er bekymret for, er den økonomiske situasjonen landet står oppe i, og de ber om at det blir satt i verk tiltak for å møte den situasjonen. Da er det ikke bare renten de er opptatt av, men de er rett og slett opptatt av å få fart på norsk økonomi igjen. Og da er det viktig med en rekke tiltak, som investeringer, som at forbrukerne får bedre rammevilkår, for å få fart på økonomien.

Vi ser at det er ting som er i ferd med å skje. Hitil i år er det flere konkurser enn det var i fjor. Det er langt færre bedriftsetableringer enn i fjor, og i tredje kvar-

tal var nedgangen på over 12 pst. når det gjelder nye bedriftsetableringer.

Hva vil statsråden konkret gjøre for å motvirke denne negative trenden?

Statsråd Sylvia Brustad [10:41:50]: Jeg kan gjerne gjenta de svarene jeg allerede har gitt når det gjelder statsbudsjettet, bankpakke og nedsettelse av styringsrenta, og at vi følger denne situasjonen veldig nøye.

Men det er egentlig ikke noe å le av at et ganske samlet næringsliv, i hvert fall slik vi hører det, gir klart uttrykk for at det aller viktigste er å få pengepolitikken til å fungere igjen. Derfor er det avgjørende viktig at bankene nå begynner å låne ut igjen, at det blir en strøm der, for å holde hjulene i gang i næringslivet.

Ellers er det interessant å merke seg at den finanskrisa som i stor grad startet i USA, som i stor grad skyldtes at markedskreftene fikk styre seg sjøl, ikke akkurat har vært noen god medisin verken for USA eller for Norge. Og det siste landet trenger nå, er masse eksperimenter. Det det trenger nå, er stø kurs, og det er det Regjeringa legger opp til. Vi er også i beredskap hvis det skulle være behov for å gjøre noe mer.

Presidenten: Erna Solberg – til oppfølgingsspørsmål.

Erna Solberg (H) [10:42:58]: I strømmen av de ordene statsråden nå har klart å holde på med i en halv time, har statsråden ikke på ett tidspunkt, ikke på ett eneste tidspunkt, kunnet svare på eller forklare for noen hvorfor det er nødvendig – i en tid hvor norske bedrifter har problemer med å få penger til å investere og fornye seg – å ta ut mer av egenkapitalen fra bedriftene, ta ut de sparepengene som bedriftene har nettopp for å være rustet i en situasjon hvor det er nedgang i ordretilgangen og man fortsatt skal ha folk i jobb. På dette tidspunktet, kanskje det verst tenkelige tidspunktet, velger Regjeringen en strategi hvor den henter ut sparepengene, egenkapitalen, av norske bedrifter.

Hvorfor er det et avgjørende viktig tiltak for denne regjeringen å slåss for, annet enn at det er en del av valgkampstrategien til Arbeiderpartiet?

Statsråd Sylvia Brustad [10:44:03]: Jeg mener, åpenbart i motsetning til Høyre, at det er gode forutsetninger for å drive næringsvirksomhet i Norge. Jeg mener at de totale rammebetingelsene for det er gode i Norge.

At vi er uenige om det som er lagt fram når det gjelder arv og formue, er heller ikke noe nytt.

Vi tar hensyn til muligheten for generasjonsskifte, som jeg er helt enig med representanten Solberg i er veldig viktig, ved at vi bevarer deler av aksjerabatten i arveavgifta. Det er også sånn, som representanten Solberg kjenner godt til, at vi legger til rette for at eierskifte nå kan planlegges og foretas over lengre tid enn det som har vært tilfellet før.

Det som er interessant, er at i strømmen av ord fra Høyre er lavere skatt det som kommer hver eneste gang, og det er veldig interessant at flere eksperter som jeg ikke akkurat mistenker for å stemme på denne regjeringa, sier

at det er helt feil medisin i den situasjonen vi nå er i. Det er også interessant å merke seg at Høyre i sitt alternative budsjett kutter i arbeidsmarkedstiltak, øker ventetida og tar en hel del andre grep som ikke virker positivt på situasjonen.

Erna Solberg (H) [10:45:12]: President! Er det ikke en forutsetning i spørretimen at man får svar på spørsmålene? Statsråden svarer ikke på spørsmålet.

Presidenten: Det er en del av den politiske debatt. Om man svarer eller ikke svarer, derom er det sannsynligvis delte oppfatninger.

Leif Helge Kongshaug – til oppfølgingsspørsmål.

Leif Helge Kongshaug (V) [10:45:29]: Arbeidsledighet er tungt for dem som blir rammet. Det har med egenverdi å gjøre, det har med selvrespekt å gjøre å ha et arbeid å gå til, og det har faktisk med livskvalitet å gjøre.

Dessverre er det nå mange signaler som tilsier at arbeidsledigheten vil øke, jf. det som har blitt sagt tidligere om antall konkurser osv. Så er det også tilfellet at de fleste kommunene sliter med sin økonomi for å få neste års budsjett i havn. Dette, kombinert med uro på børsene, finanskrise og stram kommuneøkonomi, gjør at det ser noe dystert ut når det gjelder arbeidsmarkedet.

Er statsråden engstelig for at de tapte skatteinntektene til kommunene på grunn av vanskeligheter i næringslivet og de skatteskjerpelsene som næringslivet får, også vil forverre den kommunale økonomien, og at vi dermed kan få flere tapte arbeidsplasser også i det offentlige?

Statsråd Sylvia Brustad [10:46:33]: Det representanten Kongshaug tar opp med hensyn til en eventuell ytterligere økning i arbeidsledigheten, er sjølsagt noe vi er veldig opptatt av å følge nøye med på. Det er derfor vi har den nære dialogen med aktørene, både på arbeidsmarkedet og i forhold til hele det virkemiddelapparatet vi har å spille på. Der er det jo også, som representanten kjenner til, lagt inn flere konkrete økninger i budsjettet for neste år for å kunne møte den situasjonen.

Når det så gjelder kommuneøkonomien spesielt, har jo denne regjeringa lagt inn betydelig mer til kommunene for at de skal kunne ha mer penger til f.eks. eldreomsorg, skole, barn, eller til det som skulle være nødvendig for å få til mer satsing på fellesskapsløsninger. Vi mener også at det kommuneopplegget vi har foreslått for Stortinget for neste år, er et bra budsjett for kommunene, sjøl om det sjølsagt er variasjoner kommunene imellom. Det er vi veldig klar over.

Presidenten: Jan Sahl – til oppfølgingsspørsmål.

Jan Sahl (KrF) [10:47:43]: På tross av den virkeligheten som en samlet opposisjon har tegnet med bred pensel for næringsministeren angående den stigende arbeidsledigheten, tviholder ministeren på at statsbudsjettet er den medisinen som er gitt, og som skal virke, og så skal vi ha is i magen og vente til tiden er inne. Spørsmålet er jo om

ikke tiden var inne akkurat nå. Regjeringen har spilt fra seg muligheten til å legge fram en tilleggsproposisjon til budsjettet som kunne ha vært en god tilleggsmedisin, der man kunne ha fått et samarbeid i Stortinget om å berge en del av de arbeidsplassene, også i Nord-Norge, som vi nå ser går tapt. Så skal vi altså vente til utpå nyåret. Det betyr et par måneder med fortsatt usikkerhet og gjenspikrede industridører.

Det har vært snakket mye om verktøykasser, og det har vært snakket om smykkeskrin. Nå har vi jo en næringsminister som har bakgrunn som helseminister. Det kunne kanskje ha vært nødvendig med en nødhjelpspakke – men det ser ikke ut til at den kommer.

Statsråd Sylvia Brustad [10:48:55]: Nei, Regjeringa mente at tida ikke var inne for noe mer enn det vi har lagt fram nå. Det er fordi vi – og veldig mange med oss – mener at de klare signalene vi har fått både fra bankvesenet og fra store deler av næringslivet, har vært at nå må vi få pengene til å flyte igjen, og det er det som er det avgjørende.

Derfor er de tingene som vi har lagt fram, og som jeg har redegjort for flere ganger, det vi mener er nødvendig pr. nå. Men vi har beredskap, og vi følger dette nøye. Vi mener derfor at det vi nå har lagt fram, er godt nok til å håndtere den situasjonen vi er i – men vi følger sjølsagt dette hele tida.

Presidenten: Vi går videre til neste hovedspørsmål.

Odd Einar Dørum (V) [10:49:45]: Næringsministeren kan bli stående.

Det er slik at kanskje noe av det mest vitale og det kraftigste vi kan gjøre både for det nålevende og det ufødte næringsliv, er å satse på forskning. Og noe av det viktigste vi kan gjøre på tvers av trender og på tvers av konjunkturer, er å satse på forskning. Vi vet at når det strammer seg til, vil næringslivet ofte kutte i de kronene som går til forskning.

Når det gjelder budsjetttrammene som nå er framlagt – og Venstre har lagt fram sitt – er Venstre innenfor de samme budsjetttrammene som Regjeringen fordi vi ønsker at renten skal ned. Vi har valgt å prioritere forskningen med ca. 1,7 milliarder kr. Når vi regner med at vi innfører de gamle beløpsgrensene på SkatteFUNN-ordningen og ser bort fra det som er dette budsjettet med 1,2 milliarder kr, styrker vi næringsrettet forskning og sørger for at universiteter og høyskoler – som er helt avgjørende for å få den næringsrettede forskningen – kan drive på en skikkelig måte og slippe å bli påført skade.

Når vi gjør dette, er det fordi vi tenker langsiktig. Noe av det som faktisk bekymrer oss, er at vi ser ut til å ha en regjering som ikke har styrke og vilje til å prioritere langsiktig og tenke langsiktig når det gjelder forskning. Det virker nesten slik at man ikke oppfatter at forskning – også næringsrettet forskning – nærmest er en glitrende motkonjunkturpolitikk. Det er en politikk som går på tvers av det vi kan se bryte rundt oss.

I denne situasjonen blir mitt spørsmål til statsråden:

Hvordan kan Regjeringen påføre universiteter og høyskoler to nye hvileskjær, når de som jobber i denne sektoren, bl.a. medisineren Jarle Aarbakke, sier at først og fremst vil det ramme realfag og medisin, som er de delene av forskningen som gir de største effektene på næringsutvikling? Hvordan kan Regjeringen gjør noe så vanvittig kortsiktig som å innføre to nye hvileskjær når det gjelder grunnleggende forskning, som er avgjørende for realfag og medisin, og som gir næringsutvikling?

Statsråd Sylvia Brustad [10:51:44]: La meg først si at jeg er helt enig med representanten Dørum i at forskning og kompetanseheving er kjempeviktig. Det er særlig viktig i de tider vi nå er inne i, slik at en er budd på å møte framtida, budd på å drive innovasjon, budd på å omstille seg så vel i næringslivet som i arbeidsmarkedet eller i Norge for øvrig. Det gjelder også f.eks. offentlig sektor.

Så mener jeg at representanten Dørum tar feil når han sier at det er innført to nye hvileskjær. Jeg mener også det er feil å gi inntrykk av at denne regjeringa ikke satser på forskning. Vi har satset betydelig på hele forskningsfeltet siden vi tok over Regjeringa. Det er også slik at vi har vridd mer av forskninga mot nettopp det som jeg skjønner representanten Dørum også er opptatt av, den næringsretta forskninga. I tider som disse mener jeg det er veldig viktig, fordi vi er nødt til å gjøre mer av det. SkatteFUNN-ordninga er ett eksempel. Vi foreslår å videreføre den. Så skjønner jeg at Venstre vil ha enda mer enn det. Men vi har altså forsøkt å ha en viktig profil i forhold til å vri mer mot næringsretta forskning, slik som også næringslivet sjøl har bedt om.

Jeg er enig med Dørum i at forskning og kompetanseheving er viktig, og at det er særlig viktig nå. Det er også derfor Regjeringa har en så betydelig satsing på det i sitt forslag til statsbudsjett for neste år.

Odd Einar Dørum (V) [10:53:07]: Det er fritt ord, så statsråden kan godt mene at jeg tar feil. Men de som har hatt skoen på, mener at jeg har rett. De som jobber ved universiteter og høyskoler, sier at den beskrivelsen jeg gir, er riktig. Det er medisineren Jarle Aarbakke som sier at det er riktig, og at det rammer realfag og medisin, noe som gir næringsutvikling.

Men la meg ta statsråden på ordet. Statsråden snakket om SkatteFUNN. Det synes som om Regjeringa har det prinsipp at det er best å gi folk en melding om at de fortsatt kan være i live, for det er det som skjer med SkatteFUNN-ordningen. Man strammer først inn på ordningen, og så lar man det være en gladmelding til folket at man ikke har avskaffet ordningen. Venstre mener at vi bør gå tilbake til de gamle beløpsgrensene i SkatteFUNN-ordningen. Vi foreslår, med den virkning det har i budsjettet for neste år, på nytt å innføre tilskudd til ulønnet arbeidsinnsats. Når det gjelder SkatteFUNN-ordningen, vet vi at for hver krone som legges inn i den, får du to kroner tilbake igjen fra næringslivet.

Hva er det som gjør at Regjeringa ikke kan ha kraft og styrke til å satse på SkatteFUNN-ordningen, som er ubyråkratisk? Det rammer de små og mellomstore bedriftene,

som er hjertet i næringslivet, og hvor det er en stor ære og heder i å skape en jobb for seg selv og andre. Hva er det som gjør at Regjeringa ikke kan styrke SkatteFUNN-ordningen?

Statsråd Sylvia Brustad [10:54:10]: Jeg er helt enig i at SkatteFUNN-ordningen er en veldig god ordning, at det er en ordning vi får mye igjen fra, og det er en ordning som fungerer bra. Nettopp derfor har Regjeringa valgt å videreføre den for neste år. Så hører jeg at representanten Dørum mener at vi burde ha styrket den ytterligere, men det må sjølsagt også ses i sammenheng med den styrking vi for øvrig har av ulike næringsretta ordninger innenfor forskning og utvikling, forsknings- og utviklingskontrakter bl.a.

Jeg mener at summen av det vi har lagt fram, hvis jeg nå snakker om den næringsretta delen av det, er veldig bra for næringslivet, og jeg opplever også at de har vært godt fornøyd med det vi har lagt fram. Men så vil det jo alltid være sånn at det er noen næringer som sier at de gjerne skulle hatt mer. Det trur jeg representanten Dørum, som har sittet i regjering, også har opplevd. Men jeg opplever at man mener at den kursen vi ligger på, er veldig bra.

Presidenten: Det blir tre oppfølgingsspørsmål – først Anders Anundsen.

Anders Anundsen (FrP) [10:55:13]: Jeg merker meg at statsråden sier at det ikke er riktig at denne regjeringa påfører universitets- og høyskolesektoren to hvileskjær, og da kunne spørsmålet vært så enkelt som: Benekter statsråden faktum? Men da ville svaret måtte bli ja, så det skal jeg ikke spørre om.

Men uansett hvordan statsråden forholder seg til dette må altså universitets- og høyskolesektoren gjennomføre store radikale kutt som følge av at de nå er påført to hvileskjær. Fremskrittspartiet frykter selvfølgelig at dette i sin tur vil gå ut over den næringsrettede forskningen og samarbeidet mellom universitetene og høyskolene og næringslivet, og vi ligger nå milevis unna å nå målsettingen om at 2 pst. av BNP skal være næringsforskning innen 2010. Hvorfor står statsråden som passiv tilskuer og ser på at dette skjer?

Statsråd Sylvia Brustad [10:56:01]: Jeg er ikke noen tilskuer til noe som helst, ei heller til forskning og utvikling. Jeg er enig med representanten Anundsen i at det å få til mer felleskoblinger mellom universiteter og høyskoler og næringslivet er veldig fornuftig. Derfor har vi også flere ordninger som fungerer bra i forhold til det, og vi har også styrket noen av de ordningene.

Så er det altså slik at denne regjeringa totalt sett har økt forskningsinnsatsen betydelig siden vi overtok, og det er nettopp for å kunne ta høyde for at her ligger det mye som vi må få mer ut av i framtida. Et eksempel på det, som er kjempespennende i Nord-Norge, er marin bioprospektering, som er en av havets skatter som vi også har satset betydelig mer penger på både i inneværende år og for neste år. Så gjelder det at vi greier å bygge brua fra

å drive med forskning til at en også kan kommersialisere det, altså tjene penger på det en greier å forske.

Presidenten: Ine Marie Eriksen Søreide – til oppfølgings spørsmål.

Ine Marie Eriksen Søreide (H) [10:57:15]: Regjeringa finner stadig nye og mer kreative argumenter mot å øke forskningsinnsatsen. I de historisk gode økonomiske tidene vi nå er i ferd med å legge bak oss, har argumentet hele tida vært at vi ikke kan satse i oppgangstider. Mens Høyre har vært opptatt av at det nettopp er i oppgangstider vi er nødt til å investere for framtida, har Regjeringa argumentert mot å investere i forskning og kunnskap i framtida. Når vi nå går inn i dårligere tider, er argumentet nesten akkurat det samme. Nå kan vi heller ikke bruke penger på å investere for framtida og investere i forskning og kunnskap.

Oppgjennom de fire åra som gikk forut for denne regjeringas tid, brukte Bondevik-regjeringa 90 pst. av det økte handlingsrommet i økonomien på bl.a. investeringer i forskning og samferdsel og på vekstfremmende skattelettelser. Denne regjeringa har brukt 15 pst. på de samme tiltakene. Spørsmålet er: Hvorfor satser ikke Regjeringa på forskning og høyere utdanning? Og ikke minst: Hvorfor satser ikke Regjeringa på SkatteFUNN-ordninga, som er en ubyråkratisk ordning, for at næringslivet skal forske mer?

Statsråd Sylvia Brustad [10:58:20]: Når representanten her sier at Regjeringa er imot å øke forskningsinnsatsen, må jeg be henne om å lese vårt budsjettforslag. Der er det jo vitterlig sånn at Regjeringa på et bredt felt nettopp foreslår å øke forskningsinnsatsen, og vi øker den betydelig både i vårt forslag for neste år og i forhold til det vi har gjort i de årene etter at Bondevik-regjeringa gikk av. Det er også sånn at vi i vår samferdselssatsing, som representanten nå tar opp, overoppfyller det vi har sagt i Nasjonal transportplan. Den regjering som representantens parti var en del av, var ikke i nærheten av det mens de satt i regjering.

Det er greit at en kan være uenig, og det er vel kanskje også sånn at en kan bruke uttrykk som at denne regjeringa er imot å øke forskningsinnsatsen. Men når vi vitterlig kan bevise at vi øker den på et bredt felt, er det jo det som er faktum, og det kan alle lese i vårt budsjettforslag.

Presidenten: Leif Helge Kongshaug – til oppfølgings spørsmål.

Leif Helge Kongshaug (V) [10:59:29]: Som spørren var inne på, er det viktig å ha en målrettet satsing på framtiden gjennom et nyskapende miljø- og klimavennlig næringsliv og en storsatsing på forskning. Hvis vi er villige til å prioritere, har vi i Norge en gylden mulighet til å investere i framtiden og kommende generasjoner ved å satse på kunnskap og forskning, slik som Venstre gjør.

Er statsråden enig i at det nå er rett medisin å satse på forskning og legge til rette for klimagründere og forsk-

ning på klimateknologi? Jeg håper at statsråden har lagt merke til det gode forslaget til alternativt statsbudsjett som Venstre har, der vi har opprettet et investeringsselskap som heter Klimatek. Synes statsråden det er et godt tiltak, og vil statsråden snakke positivt om det og kanskje til og med støtte det?

Statsråd Sylvia Brustad [11:00:30]: Jeg er helt enig med representanten Kongshaug i at det ligger utrolig mange positive muligheter i å kunne gjøre noe positivt for også næringslivet, bruke kunnskapen og den kompetansen vi har mye av i Norge for å ta miljøutfordringene alvorlig. Der er det et stort marked for norske bedrifter, og da trenger vi sjølsagt forskning og kompetanse og godt samarbeid mellom høyskoler og universiteter og næringsliv for å kunne utnytte de mulighetene enda mer. Det er et enormt marked. Noen bedrifter har allerede kommet langt – sist i går besøkte jeg noen i Aker Solutions. Det er mange andre eksempler rundt omkring i landet.

Til spørsmålet om det nye selskapet som jeg skjønner Venstre foreslår å opprette, er det i hvert fall det å si at vi nå oppretter et nytt selskap, Investinor, som vi opplever det har vært bred støtte til også her i huset. Det er oppe og går rundt juletider – pluss-minus – det skal ansettes folk osv. Det er et selskap som får 2,2 milliarder kr til disposisjon som bl.a. også skal bruke noen av de pengene nettopp til energi og miljø. Da blir det jo et spørsmål hvorvidt en trenger to slike.

Presidenten: Vi går til neste hovedspørsmål.

Ulf Erik Knudsen (FrP) [11:01:51]: Jeg skal *ikke* stille spørsmål til næringsministeren. Mitt spørsmål går til kulturministeren.

Det har vært mye støy rundt tildeling av konsesjoner for lokalradio – det vi før kalte nærradio. Grunnen er at flere innarbeidede og folkekjære radioer har mistet sin konsesjon. En av de mest omtalte sakene er de forhold som har vært rundt Radio 1 i Oslo, som har mistet sin konsesjon. Det interessante er at Medietilsynet, som ledes av en tidligere arbeiderpartitopp, innstiller på at konsesjonen skal gis til en person som kommer fra en kjent arbeiderpartifamilie og har bakgrunn som mektig sekretær i Oslo Arbeiderparti. Saken ligger nå til behandling hos arbeiderpartistatsråd Trond Giske.

Jeg har forståelse for at statsråden ikke kan drive klagebehandling fra Stortingets talerstol. Jeg vil gjerne at statsråden opplyser om hvor mange klager som er kommet på Medietilsynets håndtering av lokalradiokonsesjoner, og hvor mange arbeiderpartirelaterte virksomheter som har fått konsesjon, eller som er innstilt til å få konsesjon, fra Medietilsynet. Til sist: Når har statsråden tenkt å avslutte klagebehandlingen i denne sammenheng?

Statsråd Trond Giske [11:03:28]: Det er riktig at vi har til behandling – jeg tror – et titalls klager på de beslutningene Medietilsynet har fattet når det gjelder radiokonsesjoner. Det er en vanskelig materie, for det er mange ulike radiostasjoner. Det er veldig mange hensyn å ta, og

det er veldig mange lyttere som er opptatt av hvordan det går med deres radiokanal – den som de liker best å høre på.

Vi har et regime hvor regler, bl.a. fra EU, styrer hvordan slike saker kan behandles. Det må være objektive kriterier. Det kriteriet som tillegges størst vekt, er hvor stort lokalt innhold de ulike radiostasjonene har. Det må også være slik at nye aktører har mulighet for å slippe til, og at det ikke er noen automatikk i at eksisterende radiostasjoner får fornyet sin konsesjon. Det må være en reell konkurranse.

Representanten Knudsen spør hvor mange arbeiderpartirelaterte kanaler det er. Selvsagt spør verken Medietilsynet eller departementet om partibakgrunnen til de ulike radiooperatører. Det måtte i så fall være hvis partiene selv drev radioer. Det finnes det jo eksempler på. Meg bekjent er det ikke en eneste av de klagene eller de sakene vi har til behandling i departementet nå, hvor det er radiokanaler som er eid eller drevet av politiske partier.

Ulf Erik Knudsen (FrP) [11:04:53]: Jeg takker for det svaret.

For en tid tilbake avslørte Dagens Næringsliv at av 20 utnevnelser som statsråd Giske har foretatt til viktige verv i kultursektoren, var hele elleve folk fra Arbeiderpartiet og SV. Ingen – jeg gjentar ingen – hadde bakgrunn fra Høyre, Kristelig Folkeparti, Venstre eller Fremskrittspartiet. Dette, sammen med relativt markante saker som denne konsesjonssaken, hvor en arbeiderpartirepresentant får et gode fra en som sitter sentralt, og som er tidligere arbeiderpartitopp, er egnet til å svekke troverdigheten når det gjelder hvordan man behandler saker fra statsrådens side. Ser statsråden at det kan være grunn til, for mange, å tvile på om det er objektive vurderinger som foretas?

Statsråd Trond Giske [11:05:56]: Det var et voldsomt sprang, fra radiokonsesjoner til oppnevninger til styreverv. For det første er det dokumentert at tallene i Dagens Næringsliv var feil, det var faktisk folk som ble sagt å tilhøre ulike partier, som selv sa at det var uriktig. For det andre er det nok av eksempler på at borgerlige politikere er oppnevnt til verv i ulike kulturstyreverv, senest tidligere finansbyråd i Oslo, André Støylen, som nå er oppnevnt til verv i Nasjonalmuseets styre. På Trøndelag Teater har vi en styreleder som så visst ikke er sosialdemokrat, osv. At det er veldig få fremskrittspartifolk, tror jeg mer skyldes Fremskrittspartiets, i hvert fall hittil, manglende interesse for kulturfeltet. Med større interesse fra det hold, skal vi også helt sikkert finne styrmedlemmer fra Knudsens parti.

Presidenten: Det blir oppfølgingsspørsmål – først Olemic Thommessen.

Olemic Thommessen (H) [11:06:59]: Det er riktig som statsråden påpeker, at det er nødvendig å ha gode og objektive kriterier for radiokonsesjonene.

Nå ser vi at i den runden vi har vært igjennom nå, har det blitt en del bølger. Det må selvfølgelig ikke bli slik, som statsråden også påpekte, at det ikke skal være

mulig å komme til for nye. Men: Vi som politikere har nok hatt et veldig sterkt blikk for innhold, og i mange av de meldingene og sakene som har vært i Stortinget, har vi hatt en veldig ensidig fokusering på innhold. Den runden vi har vært gjennom nå, kan nok peke i retning av at man kanskje også burde hatt en litt sterkere oppfatning av hvordan driften skulle skje – altså soliditeten i virksomheten. Jeg har, når vi nå har den erfaringen vi har, lyst til å reise spørsmålet til statsråden: Er det grunn til å gå tilbake og se på tildelingskriteriene – ikke gjøre dette til en ren skjønnskonsesjon, men legge større vekt på drift og langsiktighet?

Statsråd Trond Giske [11:08:05]: Jeg deler langt på vei representanten Thommessens synspunkter. Det er likevel et problem, særlig fordi EU-direktivet sier om kringkasting at det ikke må være forskjellsbehandling mellom dem som allerede er i drift, og nye utfordrere. Det er jo for så vidt også rimelig. Nye aktører må ha en sjanse til å komme til, og det må være en reell konkurranse mellom dem og de eksisterende. Men det finnes selvsagt mange flere lyttere som ønsker å beholde det man kjenner, enn det finnes lyttere som stiller som heilagjeng for nye aktører som aldri har fått sjansen til å sende.

Likevel tror jeg kanskje vi må erkjenne at kriteriene denne gangen har vært utformet litt for firkantet. Det er litt for lite rom for skjønn og sunn fornuft. Det bør vi lære av til neste gang vi skal utlyse konsesjoner på radioområdet.

Presidenten: Karin S. Woldseth – til oppfølgingsspørsmål.

Karin S. Woldseth (FrP) [11:09:02]: Jeg har merket meg svarene fra statsråden på både det ene og det andre spørsmålet fra representanten Knudsen.

Vi husker vel alle bråket for noen år siden da daværende Kanal 24 fikk en konsesjon som P4 hadde hatt i mange år. Det skjedde etter at Kanal 24 leverte en svært velskrevet konsesjonssøknad. Er statsråden fornøyd med den måten Kanal 24, nå Radio Norge, som er mer eller mindre en musikkkanal, har etterlevd konsesjonen sin på? Og: Mener statsråden at denne saken gir et godt grunnlag for å frata godt innarbeidede virksomheter konsesjon og gi den til dem som er flinke til å skrive søknader, men som åpenbart lover mer enn det de kan holde?

Statsråd Trond Giske [11:09:48]: Dette er et dilemma ved det systemet vi har, men det finnes ikke – i hvert ikke som vi har oppdaget – noe bedre system. Vi må ha en søknadsbasert tildeling. Men det er klart at det er riktig det som representanten Woldseth sier; man vet ikke hvor godt de ulike aktørene faktisk vil oppfylle de vilkårene som legges inn i søknadene. Dette er det Medietilsynets oppgave å etterprøve. Det er ikke vi som politikere som skal passe på hva radiostasjonene sender. Der må det være en stor grad av frihet, men vi har et medietilsyn som skal passe på at vilkårene i konsesjonen og de søknadsløftene som ble gitt, faktisk overholdes.

Jeg er kjent med at når det gjelder Radio Norge, har

Medietilsynet saker under behandling for å se om de løftene som lå til grunn da de i sin tid vant over P4, faktisk blir ivaretatt.

Presidenten: Vi går til siste hovedspørsmål.

Olemic Thommessen (H) [11:10:52]: Kulturstatsråden kan bli stående.

En av gledene ved å være i en flertallsregjering må være at man har utsikt til å få loset sitt budsjett igjennom. For kulturstatsråden tror jeg det vil være en utsøkt glede denne gangen, fordi han der har sikret seg en disposisjonspost på hele 30 mill. kr – et meget betydelig beløp, i hvert fall i forhold til de dimensjonene vi jobber med innenfor kulturbudsjettet. Det er dobbelt så mye som i fjor, og ganske mange ganger så mye som f.eks. tidligere statsråd Valgerd Svarstad Haugland hadde.

Det er klart at det må være mulig å ha en disposisjonspost for å kunne håndtere kriser, og jeg synes det er rimelig at statsråden skal ha en viss handlingsevne til å håndtere løpende saker. Men med forrige valgkamp i friskt minne må jeg si at det er nærliggende å gjøre seg noen refleksjoner om hvorvidt dette handler om å styrke sitt eget valgkampbudsjett og også styrke sin egen rolle som ren velgjører i kulturlivet – det første med åpenbare betenkeligheter i forhold til grensen mellom det vi driver med som politikere, og det vi driver med som statsrådsjobb, og det andre, synes jeg, med ganske store betenkeligheter i forhold til den avstand det bør være mellom stat og kulturliv, og den avstand det bør være mellom statsråd og kulturlivets aktører.

Med 30 mill. kr i ermet ser jeg for meg en triumfferd i august – land og strand rundt – på linje med den vi så sist, hvor man altså kan riste ut av ermet mer eller mindre velbegrunnede prosjekter. Vi så vel sist at ikke alle akkurat lot til å ha den mest kvalitetssikrede saksbehandlingsgang.

Er det dette vi kan vente denne gangen også?

Statsråd Trond Giske [11:13:01]: Min erfaring er at veldig mye av budsjettene på kulturfeltet er bundet opp og tildeles av helt andre aktører enn Kulturdepartementet. Det er stort sett Kulturrådet, Fond for lyd og bilde og mange andre aktører som bestemmer hvordan pengene skal brukes.

Men det er helt riktig som representanten sier, at ymseposten er økt ganske mye, fordi vi ser at den har vært altfor liten i forhold til den fleksibiliteten som trengs gjennom et år. Det er helt riktig at den har økt veldig mye i forhold til de kulturbudsjettene man var vant med under den forrige regjering, men siden 2005 har kulturbudsjettet økt med nesten 2 milliarder kr. Når ymseposten har økt med 20 mill. kr, er det altså 1 pst. av den økningen vi har hatt siden regjeringsskiftet.

I flere av årene under Bondevik-regjeringen var det faktisk realnedgang i kulturbudsjettet, og da sier det selv at slike poster som ymseposten blir ganske barbert. Økningen i 2009 er faktisk i reelle tall dobbelt så stor som hele økningen i de fire budsjettene som Bondevik la fram. Det forteller noe om dimensjonene på Kulturløftet til Regjeringen.

Grunnen til at vi trenger en stor fleksibilitet er at vi gjennomfører mange store reformer. I løpet av ett år la vi fram ti stortingsmeldinger. Det er like mange som tidligere statsråd Svarstad Haugland la fram på fire år. Det er mange store reformer som gjennomføres, bl.a. Løkenutvalget, som ser på strukturene i kulturfeltet. Da trengs det også noen penger i beredskap for de tingene som kommer underveis. Vi kan ikke når budsjettet lages forutse alle de kostnadene som vi får ved gjennomføringen av alle disse reformene, og da trengs en ymsepost.

Olemic Thommessen (H) [11:14:40]: Jeg skjønner at det ikke bare er i næringslivet man tenker i retning av å skulle ha bonus for gode resultater. Jeg skjønner at også kulturministeren synes han fortjener mer handlingsrom til egen glede, også fordi kulturbudsjettene er økt. Det er en logikk som er litt vanskelig å følge. Man har store tillegg til budsjettet – det har det ganske riktig vært – men man har gjennom det faste budsjettet hatt rom for å løse flere kriser, noe som kunne tenkes å ligge i ymseposten. Jeg merker meg også at kulturministeren med flid unngikk å svare på hvorvidt han tenker å bruke dette i en periode som ligger nær valget. Jeg synes det er et ganske sentralt spørsmål i denne sammenhengen – om saksbehandlingen av budsjettet og det som det i en valgkamp kan komme budsjettlekasjer fra, er kvalitetssikret. Det har vi ikke inntrykk av når det gjelder pengedryss i august.

Statsråd Trond Giske [11:15:49]: Kulturbudsjettet for 2009 øker med nesten 750 mill.kr. Det er dobbelt så mye som realveksten i Bondeviks fire budsjett. 20 mill.kr av dette er satt av til ymseposten. Det sier seg selv at grunnen til at pengene står på ymseposten, er at de skal dekke uforutsette utgifter. Hadde det vært forutsette utgifter, kunne vi ha plassert dem der det var behov for dem. Det er jo ikke noen forskjell fra å behandle dette her i salen. Den rød-grønne regjeringen har flertall, og kulturlivet er akkurat like glad for pengene om de vedtas av det rød-grønne flertallet i Stortinget, eller om de kommer fra en ymsepost på kulturbudsjettet. Grunnen til at de må stå på ymseposten, er at vi gjennomfører store reformer. Vi gjør så mange forbedringstiltak på kulturfeltet at vi trenger noen penger i beredskap for å ta uforutsette kostnader. At kulturfeltet er glad for Kulturløftet, for økningen og den store endringen som kom etter regjeringsskiftet, er et faktum. Men det har lite med ymseposten å gjøre.

Presidenten: Det blir oppfølgingsspørsmål – først Karin S. Woldseth.

Karin S. Woldseth (FrP) [11:17:03]: Jeg registrerer at statsråd Giske med sin vanlige retorikk ikke svarer på spørsmålet fra representanten Olemic Thommessen. Jeg registrerer også at statsråden i Bergens Tidende i dag forsvarer sitt forslag om mer enn å doble disposisjonskontoen sin med at det er satt i gang mange prosjekter i departementet. Men dette hadde statsråden fint kunnet bake inn i budsjettet på vanlig måte og ikke satt på sin disposisjonskonto. Altfor mange ganger de siste tre årene har represen-

tanter for komiteen kommet etter statsråden på festivaler og andre arrangementer der statsråden i forkant rundhåndet har delt ut fra sin disposisjonskonto, som har økt fra 5 mill. kr i forrige periode til 37 mill. kr for 2009. Kan statsråden virkelig forsvare denne bruken av skattebetalerens penger til privat valgkamp? Synes ikke statsråden det er umoralsk og uforsvarlig når en rekke frivillige lag og organisasjoner over hele landet sliter med å få endene til å møtes?

Statsråd Trond Giske [11:18:02]: Det representanten Woldseth sier, er feil. Jeg tror hun skal ha vanskeligheter med å kunne dokumentere en eneste festival som har fått penger gjennom et besøk av meg eller andre rød-grønne representanter. Festivalstøtten i Norge tildeles av et eget utvalg under Kulturrådet. De eneste som får penger direkte fra statsbudsjettet, er knutepunktinstitusjonene. Det er riktig at vi gjennom Kulturløftet har gitt rock og blues en økt status ved å tildele Notodden Blues Festival og Øyafestivalen knutepunktstatus. Men det er noe annet enn å reise rundt og rundhåndet dele ut penger, som representanten Woldseth sier.

Men det er riktig at Regjeringen deler rundhåndet ut til kulturlivet – 2 milliarder kr mer siden regjeringsskiftet. Det betyr mer penger til kor og korps, til frivillighet, til teaterlag – til mange aktiviteter rundt omkring i hele landet. Det store spørsmålet er jo ikke hvorfor vi gjør dette, men hvorfor ikke andre har gjort det lenge før, og hvorfor Bondevik-regjeringen faktisk knapt satset på kultur, med Fremskrittspartiets støtte.

Presidenten: Erna Solberg – til oppfølgingsspørsmål.

Erna Solberg (H) [11:19:08]: La meg få lov til å si at jeg er noe forbauset over at statsråden ikke ser den prinsipielle forskjellen mellom penger som bevilges av et stortingsflertall, selv om det måtte være rød-grønt, og en disposisjonskonto som statsråden selv sitter på. Det går rett inn i en kjerne – måten statsråd Giske opptre på, er hyppig diskutert mange steder, og kulturlivet føler til tider at de må logre for statsråden for å få støtte.

Mitt spørsmål er rett og slett om ikke statsråden oppfatter at det også er et problem. Det er nemlig slik at når det er prinsipper i forbindelse med tildelinger og åpenhet om hvor man kan søke om penger, er det mulig å kontrollere om prinsippene faktisk er fulgt. Når statsråden har en egen disposisjonskonto, er det fordi statsråden må finne ut av hva han har lyst til å støtte. Det betyr altså at flere må logre, fordi de ser en pott som statsråden har hånd om. Det gir mindre gjennomsiktighet i beslutningsstrukturen. Er ikke dette et problem?

Statsråd Trond Giske [11:20:14]: Som sagt er kulturbudsjettet økt med 2 milliarder kr siden vi overtok. 20 mill. av dette – altså ymseposten – er 1 pst. Det betyr at 99 pst. ikke er på ymseposten. Det skulle si noe om forholdet mellom hva som faktisk blir bestemt her, og hva som finnes av fleksible muligheter til å ta uforutsette kostna-

der. Mitt inntrykk er at kulturlivet er svært fornøyd med Kulturløftet.

Det er feil det representanten sier, at det er mindre åpenhet. Tvert imot foreslo vi i budsjettet for 2008 at denne sal og ikke Regjeringen skulle bestemme hovedfordelingen til Kulturrådet, altså hvor mye som skal gå til litteratur, musikk, dans, osv. Det gikk faktisk partiet Høyre imot. De mente at det fortsatt skulle bestemmes av Kongen i statsråd, istedenfor i en åpen debatt i Stortinget. Hvis representanten nå har endret synspunkt, er det veldig velkommen. Det tror jeg er en fornuftig endring i så fall.

Presidenten: Den muntlige spørretimen er dermed over. Vi går over til den ordinære spørretimen.

Ordinær spørretime

Presidenten: Det blir en lang rekke endringer i den oppsatte spørsmålslisten, og presidenten viser i den sammenheng til den oversikt som er omdelt på representantenes plasser i salen.

De foreslåtte endringene i dagens spørretime foreslås godkjent. – Det anses vedtatt.

Endringene var som følger:

Spørsmål 1, fra representanten Svein Flåtten til finansministeren, utsettes til neste spørretime, da statsråden er bortreist.

Spørsmålene 2 og 3, fra henholdsvis representantene Leif Helge Kongshaug og Arne Sortevik til samferdselsministeren, utsettes til neste spørretime, da statsråden er bortreist.

Spørsmålene 5 og 6, fra henholdsvis representantene Per Roar Bredvold og Ivar Kristiansen til miljø- og utviklingsministeren, utsettes til neste spørretime, da statsråden er bortreist.

Spørsmål 7, fra representanten Ivar Kristiansen til miljø- og utviklingsministeren, vil bli besvart av fornyings- og administrasjonsministeren på vegne av miljø- og utviklingsministeren, som er bortreist.

Spørsmål 11, fra representanten Ketil Solvik-Olsen til olje- og energiministerens, vil bli besvart av kommunal- og regionalministeren på vegne av olje- og energiministerens, som er bortreist.

Spørsmål 12, fra representanten Øyvind Korsberg til fiskeri- og kystministeren, er trukket tilbake.

Spørsmål 1

Fra representanten Svein Flåtten til finansministeren:

«Flere statsråder, med statsminister, finansminister og næringsminister i spissen, har gått hardt ut mot banker som etter Norges Banks siste reduksjon i styringsrenten ikke har satt ned renten i sine banker. Dette fremtrer som et forsøk på å presse bankene til en rentebeslutning som passer Regjeringen.

Hvilken informasjon er det statsråden og Regjeringen sitter på om bankenes inntjening og soliditet som tilsier

at Regjeringen vet bedre enn bankene selv hva som er et riktig rentenivå for den enkelte bank?»

Spørsmål 2

Fra representanten Leif Helge Kongshaug til samferdselsministeren:

«Ifølge oppslag i lokalmedia har «Nasjonal turistvei» brukt 6,3 av 15 mill. kr til planlegging i forbindelse med Atlanterhavsvegen som nasjonal turistvei. Når det gjelder de lenge etterlengtede fiskebruene, som blant annet er et viktig trafikksikkerhetstiltak langs riksveien, er det ikke penger til disse uten at blant annet kommunene bruker av sine midler i en anstrengt økonomisk situasjon.

Hva mener statsråden om denne pengebruken, og burde ikke bruene blitt finansiert over statlige bevilgninger?»

Spørsmål 3

Fra representanten Arne Sortevik til samferdselsministeren:

«Problemer for togreisende med innstilte og forsinkede tog har pågått i lang tid. For kort tid siden ble statsråden spurt i Stortinget om dette og ga «unøyaktig» informasjon om omfang og årsaker. Det er i etterkant blitt kjent at NSB og Jernbaneverket for tredje gang siden sist kommer innkalles til krisemøte med departementets ledelse for å få på bordet tiltak for å bedre situasjonen. Riksrevisjonen påpeker svak produktivitet og store driftsavvik i 2007.

Hva vil statsråden gjøre for at tog går uten forsinkelser?»

Presidenten: Disse spørsmålene er utsatt til neste spørretime.

Spørsmål 4

Per Roar Bredvold (FrP) [11:21:39]: Jeg ønsker å stille følgende spørsmål til forsvarsministeren:

«Forsvaret selger/kvitter seg med en masse kjøretøy samt hengere også i inneværende år. Grunnen til dette skal visstnok være mangel på garasjer.

Kan statsråden bekrefte dette, eller deler hun spørrens syn at hvis vi har utstyr vi trenger for å ivareta Forsvarets oppgaver, så skaffer vi også plass til dette utstyret?»

Statsråd Anne-Grete Strøm-Erichsen [11:22:06]: De kjøretøyer og tilhengere som representanten sikter til, er overskuddsmateriell som Forsvaret ikke lenger har behov for i den framtidige strukturen. Materiellet avhendes fortløpende som en del av omstillingen av Forsvaret, og ikke som følge av mangel på garasjeplasser. Avhending av overskuddsmateriell vil redusere Forsvarets driftskostnader og øke avhendingsinntektene, samtidig som avhendingen bidrar til omfordeling av ressurser til høyere prioritert virksomhet.

Etter hvert som overflødig materiell uttrangeres og avhendes, frigjøres eiendom, bygg og anlegg som enten kan avhendes eller benyttes til å lagre materiell som skal videreføres i den fremtidige strukturen.

Stortinget har gjennom behandlingen av gjeldende langtidsplan for Forsvaret, St.prp. nr. 42 for 2003–2004, sluttet seg til målsettingen om å redusere forsvarssektorens arealbruk til maksimalt 3,5 mill. m² innen utgangen av 2008. Utrangering og avhending av overskuddsmateriell er et helt nødvendig virkemiddel for å kunne redusere arealbruken. Avhending er også viktig for å oppfylle de inntektsmålsettinger som Stortinget har vedtatt gjennom de årlige statsbudsjetter.

Forsvarets behov for garasjer og lagre er et forhold som vi har høyt fokus på. Behovene identifiseres konkret gjennom den langsiktige strukturplanleggingen. Dette har bl.a. medført at det i sektoren er kartlagt et stort behov for nye garasjer og lagre. Det er derfor allerede planlagt en rekke slike prosjekter de nærmeste årene.

Det er svært viktig at vi avhender materiell som vi ikke lenger har bruk for i den forsvarsstrukturen som Stortinget har vedtatt. Dette bidrar både til en rasjonell og kostnadseffektiv drift samtidig som det gir økte inntekter til Forsvaret.

Per Roar Bredvold (FrP) [11.24.14]: Jeg takker statsråden for svaret.

Ifølge det en offiser uttalte på Forsvarsnett, var det på grunn av mangel på garasjering. Det forstår jeg sånn at Forsvaret enten ikke har garasjer nok eller at man ikke har råd til å bruke de garasjene man har.

Jeg har gjennom min tid i forsvarskomiteen – det begynner å bli noen år nå – vært på mange besøk i militærleirer i Norge, og det jeg har sett, er at utstyr står ved siden av en tom garasje. Det forteller meg at det er noe som er galt i Forsvaret. Man skylder på en økonomi som gjør at den enkelte leir, den enkelte avdeling ikke har råd til å leie sin egen garasjeplass, og utstyret står ute og blir ødelagt.

Men det som stod på Forsvarsnett, var at det var på grunn av mangel på garasjering. Blant annet skulle det selges 250 Bandvagn 206. Det er kjøretøy som Forsvaret har i dag, og som Forsvaret skal bruke i mange år framover. Det var anleggsmaskiner som jeg kjenner godt til, som brukes i dag, og man har samme type anleggsmaskiner andre steder i Norge og i utlandet. Det var bl.a. 100 sekshjulinger som Forsvaret har i dag, som man bruker i driften, og som man forhåpentligvis skal bruke videre. Og det var 380 hengere, en type hengere som Forsvaret har i dag, som man bruker i dag, og som man skal bruke i framtiden. Da virker det for meg noe merkelig at man skylder på mangel på garasjering. Statsråden sa nå at man skal bygge flere garasjer. Men man kan vel bruke de garasjene man har også, når utstyret står ute.

Statsråd Anne-Grete Strøm-Erichsen [11.26.03]: Det materiellet vi har nå, og som vi også skal ha for framtiden, går ikke nødvendigvis inn i de garasjene som man har hatt tidligere. Da kommer man av og til i den situasjon at man må avhende garasjer fordi de ikke lenger pas-

ser til det materiellet man har, og som man har planlagt for i den framtidige strukturen. Men det er ikke slik at vi vil avhende materiell som vi har bruk for, på grunn av mangel på garasje plass. Da vil heller de prosjektene bli lagt inn i planene for nye garasjer som Forsvaret trenger. Det materiellet som avhendes, er materiell som Forsvaret ikke lenger har bruk for. Når det gjelder f.eks. en del hengere, er dette hengere som skriver seg helt tilbake til 1950-tallet, og som ikke nødvendigvis kan brukes i dag.

Per Roar Bredvold (FrP) [11.27.05]: Jeg takker statsråden for svaret, som jeg ikke er helt fornøyd med.

Jeg vet ikke om jeg forstod statsråden riktig. Men hvis det er slik at det ikke finnes garasjer som er store nok eller passer til de sekshjulingene, som er lavere enn denne talerstolen, skjønner jeg ingenting. Også hengerne er forholdsvis lave, og en del av det andre utstyret er også lavt og ikke spesielt bredt. Det er mulig jeg misforstod svaret som jeg fikk, men jeg skjønner ikke at det ikke finnes garasjeplasser som er tilpasset utstyret. Det var det tidligere, da jeg var offiser, og det er det helt sikkert nå.

Videre kan jeg spørre: Foregår det nok overføring fra én forsvarsgren til en annen og fra Forsvaret til f.eks. Sivilforsvaret eller til andre brukere av utstyr som Forsvaret kan kvitte seg med – og jeg understreker: kan kvitte seg med? Jeg vet bl.a. at Heimevernet ikke fikk det utstyret man var lovet i 2007. Kanskje Heimevernet eller andre organisasjoner kan overta noe av dette.

Statsråd Anne-Grete Strøm-Erichsen [11:28:12]: Jeg fastholder at Forsvaret ikke avhender utstyr som Forsvaret har bruk for. Det er heller ikke slik at det å avhende utstyr skal være begrunnet i at man ikke har garasjer. Her er det et spørsmål om hvordan man skal tilpasse det utstyret og den mengden av utstyr man har, til den fremtidige strukturen.

Jeg vil igjen komme med eksempelet med en del hengere som jeg vet det er planlagt å skrote. Det er ca. 500 amerikanske hengere som er helt fra 1950-tallet, og som er i særdeles dårlig stand. Vi har en del hundre Mercedes 240 som kommer til å bli avhendet fordi de er i særdeles dårlig stand, og fordi Forsvaret pr. i dag ikke har bruk for dem. Annet materiell blir solgt hvis det ikke passer inn i strukturen, ikke på bakgrunn av at man ikke har garasjer.

Spørsmål 5

Fra representanten Per Roar Bredvold til miljø- og utviklingsministeren:

«Nye E6 mellom Gardermoen og Kolomoen i Hedmark skal etter planene åpnes 2013, men pga. at Miljøverndepartementet skal bestemme hvor mange tunneler det skal være på denne strekningen, blir åpningen vesentlig forsinket.

Hva vil statsråden bidra med for at åpningstidspunktet blir som planlagt?»

Spørsmål 6

Fra representanten Ivar Kristiansen til miljø- og utviklingsministeren:

«21. oktober sendte NRK et TV-program som var sterkt kritisk mot situasjonen i oppdrettsnæringen og i særlig grad rømt oppdrettslaks. Verken myndigheter eller næringen fikk anledning til å imøtegå påstandene i programmet, som var sponset med 300 000 kr fra Direktoratet for naturforvaltning.

Mener statsråden at det er akseptabelt at et organ underlagt Miljøverndepartementet bruker 300 000 kr til å kjøpe sendetid i NRK for å få frem et klart politisk budskap hvor formålet synes å være å hindre utdeling av nye oppdrettskonsesjoner?»

Presidenten: Disse spørsmålene er utsatt til neste spørretime.

Spørsmål 7

Presidenten: Dette spørsmålet, fra representanten Ivar Kristiansen til miljø- og utviklingsministeren, vil bli besvart av fornyings- og administrasjonsministeren på vegne av miljø- og utviklingsministeren.

Ivar Kristiansen (H) [11:29:32]: Jeg tillater meg å stille følgende spørsmål:

«Staten solgte i 2005 Nes fort i Lødingen til private investorer. Fortet ble markedsført som ypperlig for bl.a. turisme, noe kjøperne forholder seg til. Lødingen har de senere årene mistet et betydelig antall statlige arbeidsplasser. Det foreligger nå planer for eiendommen som kan bidra til å skape mange nye arbeidsplasser. Innsigelse mot ny eiers planer er avvist av kommunen og fylkesmannen.

Vil statsråden nå sørge for å ta en avgjørelse, slik at Nes fort-eiendommen kan utvikles som forutsatt?»

Statsråd Heidi Grande Røys [11:30:28]: Det er riktig at reguleringsplanen for Nes fort i Lødingen kommune er sendt over til Miljøverndepartementet til avgjøring, fordi det har kome innvendingar frå Områdestyret for Reindriftsforvaltninga i Troms. Det er foreslått å regulere det tidlegare forsvarsområdet til m.a. 500 fritidsbustader, hotell og anna turistutvikling. Det er planar om å plassere ca. 300 fritidsbustader på oppfylte øyar vest i planområdet. Dei noverande bygningane har ein tenkt å nytte til reislivsformål.

Områdestyret for Reindriftsforvaltninga i Troms grunn gir klagen med at planane ikkje tek omsyn til dei grunnleggjande rettane og interessene som reindrifta har i området.

Saka har vore grundig vurdert i departementet og er òg oversend Landbruks- og matdepartementet for vurdering. Miljøverndepartementet skal så foreta ei heilskapleg vurdering, der ulike interesser og omsyn vert vegne mot kvarandre. Behandlinga av saka er no i slutfasen.

Ivar Kristiansen (H) [11:31:31]: Her tror jeg rett og slett ikke Miljøverndepartementet kan ha gjort leksen sin – hvis man ikke engang i departementet er klar over at det var den norske stat som solgte Nes fort-anlegget etter en omfattende markedsføringsrunde, og som sågar markedsførte forsvarsanlegget Nes fort som ypperlig for næringsutvikling og ypperlig å anvende til turistformål. Så har en kjøper gått på dette og lagt store planer. Selvfølgelig vil det medføre at det utvikles i den retning som staten selv anbefalte en kjøper å gjøre.

I mellomtiden har Lødingen kommune mistet en serie statlige arbeidsplasser. Burde man ikke nå snart begripe at den norske stat sitter med et ansvar for i det minste å gjennomføre det som staten selv har sørget for gjennom salgsprosessen, og sørge for at det skjer en forgang i saksbehandlingen, slik at sårt tiltrengte arbeidsplasser i Lødingen kan se dagens lys?

Hans Frode Kielland Asmyhr hadde her overtatt presidentplassen.

Statsråd Heidi Grande Røys [11:32:45]: Eg håpar at representanten Ivar Kristiansen frå partiet Høyre er grunnleggjande einig med både meg og Miljøverndepartementet i at i ein rettsstat som Noreg, i det demokratiet som vi er veldig stolte av, er det slik at når ein har ein klageadgang, ein innvendingssrett, og nyttar seg av han, så skal han sjølv sagt behandlast etter alle kunstens reglar, uansett kva ein personleg måtte meine, eller kva omsyn som ligg bak det formålet som innvendinga gjeld. Alle innvendingar til departementet skal behandlast etter alle kunstens reglar. Og det vert gjort i Miljøverndepartementet, samtidig som dei der sjølv sagt er fullt ut orienterte om den vanskelege situasjonen som Lødingen kommune er i. Men, som eg sa: Ein må òg ta omsyn til den heilt reelle innvendinga som er komen, reell fordi ein har ein rett til å kome med innvendingar. Saka vert behandla, og, som eg refererte til, Miljøverndepartementet er no i avslutninga av klagebehandlinga. Det betyr at det kjem ei avgjerd om ikkje lenge.

Ivar Kristiansen (H) [11:33:47]: Selvfølgelig følger Høyre de rettsprinsipper som gjelder i staten, men jeg skjønner ikke hva som er så vanskelig i denne saken, hva som vanskeliggjør en prosess så betydelig at det går ett år og enda har man ikke fra statens side kunnet ta en beslutning.

Det finnes ingen vanskeligheter i dette spørsmålet i det hele tatt. Lokal reindrift har ikke protestert. Reindriftnæringen ble i 1987 fullt og helt kjøpt ut av eksisterende avtale gjennom at Forsvaret da overtok. Som sagt: Kommunen og fylkesmannen i Nordland har avvist klagen. Og igjen gjentar jeg at staten i sitt salg av eiendommen markedsførte denne som meget velegnet for å utvikle turisme. Og, som sagt: Det haster for Lødingen å få på plass arbeidsplasser. Her er det noen som tilbyr en fraflyttingskommune nye arbeidsplasser. Vil statsråden sørge for at denne saken får en rask behandling nå?

Statsråd Heidi Grande Røys [11:34:59]: Når Miljøverndepartementet melder at dei er i avslutninga av å behandle saka, betyr det at eit vedtak ligg føre om ikkje lenge. Det ligg i sakas natur.

Så er det å seie at når ein får ein klage, må ein nettopp gå inn og sjå på heile saka og dei vurderingane som er gjorde, både av kommunen og av Fylkesmannen, som representanten viser til, men òg, som sagt, gå inn i det som er grunnlaget for klagen. Over det ligg sjølv sagt den situasjonen som Lødingen kommune er i, som Miljøverndepartementet er fullt ut orientert om, og som vi alle kan skjønne er forferdeleg vanskeleg. Når ein mister ein så stor og viktig arbeidsplass som det Forsvaret har vore i mange år, skjønner alle behovet for å kunne snu seg rundt. Ein har prosjekt som er spanande, men det kan altså ikkje ta frå Områdestyret ein heilt legitim rett i rettsstaten Noreg til å levere inn ein klage. Då skal klagen behandlast grundig og etter alle kunstens reglar. Men Miljøverndepartementet er som sagt i avslutninga av saka, og eit vedtak vil liggje føre så snart siste resten er gjort.

Spørsmål 8

Torbjørn Hansen (H) [11:36:13]: Jeg har følgende spørsmål til landbruks- og matministeren:

«Da Senterpartiets Borten Moe uttalte seg om priskontroll på landbrukseiendommer i Nationen 2. oktober d.å., sa han blant annet: «Jeg kunne fokusert på det byråkratiet som må holdes i ånde på skattebetalernes penger for å forvalte dette, men nøyer meg i grunnen med å konstatere at dette etter mitt skjønn er skadelig for næringa og et grovt overgrep mot enkeltmenneskets eiendomsrett.»

Er statsråden enig med Borten Moe i at priskontrollen er skadelig for næringen og et grovt overgrep mot enkeltmenneskets eiendomsrett?»

Statsråd Lars Peder Brekk [11:37:01]: Ved behandlingen av konsesjonssøknader knyttet til landbrukseiendommer skal det bl.a. legges særlig vekt på om avtalt pris tilgodeser en samfunnsmessig forsvarlig prisutvikling. En samfunnsmessig forsvarlig pris på landbrukseiendom skal forstås som en pris som bidrar til å realisere målene i landbrukspolitikken. Målene med priskontrollen er å svekke rekrutteringen av aktive yrkesutøvere til næringen og å legge til rette for eierskap til landbrukseiendommer som gir grunnlag for en god og langsiktig ressursforvaltning. Videre skal det legges til rette for inntektsmuligheter og sosiale forhold som skaper stabile heltids- og deltidsarbeidsplasser i landbruket. Priskontrollen har også en side til rammevilkår og økonomiske overføringer til jordbruket. Økte priser fører til økte kapitalkostnader i jordbruket.

Prisen på landbrukseiendom skal i konsesjonssammenheng avspeile verdien av eiendommen til landbruksdrift og som bosted. Jeg mener at en fornuftig praktisering av priskontrollen er en viktig del av den landbrukspolitikken som stortingsflertallet står for, og at den er en fordel for næringen. Jeg forstår hva min partikollega Borten Moe tenker på når han skriver at priskontrollen kan være «et grovt over-

grep mot enkeltmenneskets eiendomsrett». Noen bønder som selger sin eiendom, føler nok at de ikke får nok penger igjen for arealer, bygninger og mange års innsats. Det er lett å glemme neste eiers situasjon når man selv trekker seg ut. Men det er bl.a. for å trygge drifts- og inntektsmulighetene for neste eier vi ikke kan ha en fullt ut markedsregulert prisutvikling på landbrukseiendommer slik det er på andre typer faste eiendommer. Jeg ser på priskontrollen som et virkemiddel for å holde prisene på landbrukseiendommer på et rimelig nivå, tilpasset både næringens lønnsomhet og en aktiv landbrukspolitikk der markedspriser og bevilgningene over statsbudsjettet fastsettes i forhandlinger med næringen. Det er etter min vurdering ikke forsvarlig å kombinere en sterk og aktiv landbrukspolitikk der samfunnet tar ansvar for inntektsmuligheter og rammevilkår, med en fri prissetting av eiendommer basert på en markedsliberalistisk tenkning. Priser på landbrukseiendommer må derfor vurderes i et langsiktig perspektiv, og ikke ut fra den enkelte generasjons forventninger.

Torbjørn Hansen (H) [11:39:22]: Jeg vil takke for svaret, selv om det er tydelig at debatten i Senterpartiet ikke har spredt seg inn i regjeringskontorene.

Statlig prisregulering av eiendom er etter mitt syn et antikvarisk og mislykket sosialistisk arvegods. Det er nesten absurd at bønder skal fratas sine eiendomsverdier på denne måten. Resultatet er altså at landets jordbruksbefolkning får svekket sine eiendomsverdier med milliarder av kroner. Jeg kan heller ikke forstå at Regjeringen og Senterpartiet mener det er et problem at kjøper og selger av et gårdsbruk blir enige om en annen pris enn det som inntekspotensialet på gården tilsier. Eksemplet Øvre Vilberg gård illustrerer dette på en nesten ubehagelig måte.

Men jeg får stille et faglig spørsmål til statsråden: På hvilken måte er det til skade for norsk landbruk at kjøper og selger av en gård på egen hånd blir enige om en kjøpesum?

Statsråd Lars Peder Brekk [11:40:17]: Det er ikke skadelig at kjøper og selger blir enige om en pris på en gård. Det er det vanlige, og det er det som må skje. Det som er utgangspunktet for prisreguleringen, er at en mener det er riktig at det er en samfunnsmessig forsvarlig pris på en landbrukseiendom, som gir mulighet for overtakende aktør til å overta eiendommen på en måte som gjør at en kan drive forsvarlig i framtiden. Det er også slik at i en næring som er avhengig av overføringer, har priser på eiendom et kostnadmessig aspekt, og en må også ta med denne problemstillingen i den sammenheng. Da er det forsvarlig å ha et regulert system og ikke en fri prisfastsettelse på landbrukseiendommer.

Torbjørn Hansen (H) [11:41:07]: Priskontrollen er ikke det eneste senterpartigrepet som svekker utviklingen i Distrikts-Norge. Boplikten er en annen kjepphest som Regjeringen gjør sitt beste for å holde liv i. Vi vet fra før av at boplikten i landbruket har som konsekvens at 35 000 gårdshus er i forfall rundt omkring i landet istedenfor å bli omsatt og rustet opp. Senterpartipolitikken har slik sett ganske tydelige konsekvenser i Distrikts-Norge.

Det nye er at Regjeringens eget forskningsorgan, Bygdeforskning, nå knuser myten om at boplikten har en effekt på helårsbosetting. Bygdeforskning slår fast at kommuner med boplikt ikke har noen som helst større helårsbosetting enn kommuner uten boplikt. Likevel vil Regjeringen stramme inn boplikten og innføre boplikt på arv. Dermed vil folk som arver familieboligen, få denne konfiskert av staten gjennom tvangssalg dersom man ikke kan benytte boligen på helårsbasis.

Ser ikke statsråden at dette er et vanvittig prosjekt, et grovt og ubegrunnet inngrep i folks eiendomsrett som må legges i skuffen umiddelbart?

Statsråd Lars Peder Brekk [11:42:09]: Det er vel kjent at Høyre hevder at liberalisering av reglene om boplikt vil føre til mer bosetting på bygda. Den siste uken har de, som også representanten Hansen understreker, for så vidt gjelder boplikt på boligeiendommer – jeg understreker boligeiendommer – fått støtte for sitt syn i en helt fersk forskningsrapport fra Norsk senter for bygdeforskning. Jeg vil sette spørsmålstegn ved de resultatene fra Norsk senter for bygdeforskning, og jeg har lyst til å understreke noen punkter i den forbindelse. For det første snakker vi ikke om regler som skal føre til bosettingsvekst i en kommune, men om regler som skal hindre bruksendring fra boliger til fritidseiendommer. Det er altså det at helårsboliger ønskes brukt til fritidsbolig, en ønsker å stoppe gjennom det regelverket som er vurdert. Dette er i liten grad vurdert i undersøkelsen når det gjelder de kommunene som rapporten bygger på. Jeg tror problemet er mye større i de kystkommunene som rapporten omfatter, enn i de kommunene i innlandet som rapporten sammenligner med.

Spørsmål 9

Hans Olav Syversen (KrF) [11:43:46]: «Den såkalte hovedstadprosessen i Helse Sør-Øst vil bety store endringer i sykehusstrukturen i Oslo. Det er snakk om at innbyggerne i bydeler i Oslo Sør skal skifte lokalsykehus, at Gro Ruddalens samlede befolkning får Universitetssykehuset i Akershus som lokalsykehus samt omfattende samling av spesialiteter – med andre ord betydelige endringer som vil få innvirkning på sykehusstilbudet til Oslos befolkning.

Vil endringene avgjøres fullt ut administrativt, eller vil de også bli gjenstand for en politisk vurdering?»

Statsråd Bjarne Håkon Hanssen [11:44:33]: Som kjent er Helse Sør-Øst RHF i gang med et stort omstillingsarbeid etter sammenslåingen av Helse Sør og Helse Øst i 2007. Målet med sammenslåingen var å få til bedre samordning og ressursutnyttelse i den sammenslåtte regionen generelt og i hovedstadsområdet spesielt, jf. St.prp. nr. 44 for 2006–2007.

Hovedstadsområdet er blitt brukt som en samlebetegnelse for Oslo og Akershus. I hovedstadsområdet er det fem sykehus: Rikshospitalet HF, Ullevål universitetssykehus HF, Aker universitetssykehus HF, Akershus universitetssykehus HF og Sykehuset Asker og Bærum HF. I tillegg

er det to private sykehus med driftsavtale, Diakonhjemmet og Lovisenberg, ett spesialsykehus, Sunnaas, og ett privateid spesialsykehus, Martina Hansens Hospital. Dette betyr at det til sammen er ni sykehus tilgjengelig for en befolkning på vel 1 million i hovedstadsområdet.

Ifølge Helse Sør-Øst er ett av hovedgrepene å etablere sykehusområder, der sykehusene samarbeider og koordinerer behandlingstilbudet til befolkningen i området. Tjenestene innenfor sykehusområdene skal differensieres i lokalbaserte og mer spesialiserte tjenester, og planlegging og utvikling av tjenestetilbudet skal skje i en forpliktende samhandling med kommunene.

Helse Sør Øst har i høringsdokumentet foreslått å etablere sju sykehusområder. Når det gjelder sykehusene i hovedstadsområdet, foreslås Ullevål universitetssykehus, Aker universitetssykehus, Rikshospitalet, Diakonhjemmet Sykehus og Lovisenberg Diakonale Sykehus å utgjøre sykehusområde *Sentrum*. Akershus universitetssykehus foreslås å utgjøre sykehusområde *Øst*, mens Sykehuset Asker og Bærum foreslås lagt til sykehusområde *Vest*.

Fra departementet har det blitt stilt krav om at det skal være rammer rundt prosessen som gir grunnlag for reell dialog og medvirkning. Som representanten vel også er kjent med, ble hovedstadsprosessen sendt på bred høring med høringsfrist 20. oktober 2008. Ifølge Helse Sør-Øst RHF har det kommet inn vel 200 høringsuttalelser. Med utgangspunkt i forslagene og høringsuttalelsene skal Helse Sør-Øst RHF utarbeide et forslag til organisering av spesialisthelsetjenestene i regionen, som skal styrebehandles i styremøtet i Helse Sør-Øst RHF 19. november 2008. Dette er i tråd med helseforetaksmodellen og bestemmelsene i helseforetaksloven § 28 første ledd, som legger ansvar for organisering av foretaksgruppen innad i regionen til styret i det regionale helseforetaket.

Saker som er av vesentlig betydning for å ivareta politiske målsettinger og saker av vesentlig prinsipiell eller samfunnsmessig betydning, skal imidlertid forelegges departementet som eier. Dette følger av helseforetaksloven § 30. Hvilke saker dette er, må vurderes konkret i den enkelte sak.

Jeg er enig med representanten i at de foreslåtte endringene i Helse Sør-Øst kan bety endringer for mange pasienter og mange av de ansatte. Av den grunn kan jeg forsikre om at jeg følger omstillingsarbeidet nøye, slik at befolkningen i hovedstadsområdet skal sikres gode behandlingstilbud.

Ikke minst vil jeg forsikre meg om at endelig vedtak er i tråd med de forutsetninger som Stortinget har lagt til grunn i Innst. S. nr. 167 for 2006–2007.

Hans Olav Syversen (KrF) [11:48:31]: Jeg takker for svaret, som jo var mye «prosess». Vi nærmer oss nå avslutningen på denne prosessen, og jeg skjønner at statsråden holder døren åpen for at han som ansvarlig statsråd til syvende og sist kommer inn i bildet.

Når jeg spør om dette, er det også fordi det innenfor politiske rekker i denne byen, som kanskje har mer kjennskap til denne prosessen enn andre, er stilt store spørsmål ved den. Jan Bøhler, som er leder av Oslo Arbeiderparti

og nestleder i helsekomiteen, sier følgende til Nordstrands Blad:

«Oslo Arbeiderparti ønsker at Oslo skal være en enhetlig helseregion. Vi ønsker bedre samarbeid innen kommunen, og dette forslaget synes å gå i motsatt retning (...) Jeg kan ikke sitte passivt å se på at Helse-Norge forandres i en, etter min mening, negativ retning.»

Mitt spørsmål til statsråden er om det hittil er noe i den prosessen, slik han ser det, som gir grunn til en slik fortolkning som representanten Bøhler gir uttrykk for?

Statsråd Bjarne Håkon Hanssen [11:49:41]: Nå gjenstår det jo å se vedtaket. Det har vært en veldig omfattende og bred høringsprosess. Jeg har det veldig klare inntrykk at Helse Sør-Øst er innstilt på å gå grundig gjennom de høringsuttalelsene som har kommet, med sikte på å justere forslaget dersom man mener det er riktig – med basis i innspill. Så er det jo sånn at disse innspillene spriker noe, så det ligger ikke noen entydig anbefaling i høringsuttalelsene.

Så er det viktig for meg å understreke at hovedstadsprosessen handler om at det skal bli gode og likeverdige helsetjenester til innbyggerne i Oslo, men det skal også komme de andre delene av Helse Sør-Øst – og faktisk også landet – til gode. Det er dette helhetsperspektivet Helse Sør-Øst må ha med seg når de nå skal fatte endelig vedtak, og det føler jeg meg sikker på at de vil ha.

Hans Olav Syversen (KrF) [11:50:48]: Med over 200 høringsuttalelser skal det vel mye til at alle går i samme retning. Samtidig var statsråden nå inne på noe av kjerne spørsmålet, nemlig at hovedstadsprosessen er en del av en større reform innenfor en region som nå dekker 2,6 millioner innbyggere.

Saken er jo at selv om det gagnar regionen som sådan, kan det kanskje føles som om man svikter lokalt – f.eks. vil kanskje mange i Oslo føle det slik når det endelige resultatet kommer på bordet. Men jeg skjønner altså at for statsråden er det helseregionens samlede resultat fra denne prosessen som er det primære, det som har øverste prioritet, og så må eventuelt de ulike helseforetak og -regioner innenfor denne store regionen komme i annen rekke.

Statsråd Bjarne Håkon Hanssen [11:51:50]: Det som kommer i første rekke, er pasienten. Så er resten organisering. Men det er ikke aktuelt å si at her har pasienten i Oslo noen interesser, men av hensyn til organiseringen må pasienten i Oslos interesser vike. Det er uaktuelt. Det vil overhodet ikke være aktuelt for meg å akseptere at Helse Sør-Øst kommer ut med et endelig opplegg som fører til at pasienter i Oslo får et dårligere tilbud. Så det vil være den overordnede innfallsvinkel for min vurdering og departementets vurdering av prosessene i Helse Sør-Øst.

Så er det etter min mening ikke slik at god pasientbehandling nødvendigvis behøver å bety at alle bydelene i Oslo må være innenfor samme helseforetaket. Jeg mener det kan være fullt ut mulig å forsvare at pasienter i Oslo får et godt helsetilbud selv om deler av pa-

sientene får sitt tilbud av et annet helseforetak innen Sentrum.

Spørsmål 10

Øyvind Halleraker (H) [11:53:15]: Jeg har et spørsmål til helse- og omsorgsministeren:

«Jeg har tidligere stilt spørsmål til helseministeren om konsekvensen av forslaget til landsvernplan for den statlige delen av helsesektoren, uten å få fyllestgjørende svar.

Kan statsråden klargjøre og forsikre om at en naturlig utbygging av en helseinstitusjon ikke blir forhindret, ev. blir kompensert ved praktisering av denne planen i framtiden?»

Statsråd Bjarne Håkon Hanssen [11:53:51]: Med Regjeringens forslag vil spesialisthelsetjenesten til neste år få et totalbudsjett på om lag 100 milliarder kr. Sektoren skal innenfor denne rammen gi befolkningen gode helse-tjenester. Det ligger imidlertid også innenfor sektoransvaret å ivareta et samfunnsansvar på mange andre områder, deriblant kulturminnevern.

Det er uklart om kulturminnevernet vil medføre merkostnader – eventuelt hvilke – for sykehusene. Vi ser at en rekke sykehus har ivaretatt bygninger og eiendommer på en forbilledlig måte i forhold til et kulturminneperspektiv, uten at dette har blitt oppfattet som en merkostnad. En må selvfølgelig innse at det i noen sammenhenger vil kunne få betydning for økonomien knyttet til forvaltning og drift av enkelte bygninger og eiendommer, men en har fra myndighetenes side forutsatt at dette skal løses innenfor sektorens totalramme. Det vil med andre ord ikke bli avsatt særskilte midler til oppfølging av denne planen eller de forventede vernevedtakene.

Det er viktig at helsesektoren bidrar til et vern av et utvalg kulturminner og kulturmiljøer som dokumenterer sektorens historie og utvikling. Konsekvensene av et formelt vern er at helseforetakene i spørsmål om utvikling av vernede bygninger og eiendommer må opprette en dialog med kulturminnevernmyndighetene. I denne dialogen vil kulturminnevernmyndighetene kunne gi veiledning og råd i forhold til hvordan en kan ivareta både vernehensyn og behovet for utvikling av eventuelle vernede bygg. Hvis disse to hensynene synes å være uforenlige, må vernemyndighetene vurdere muligheten for å gi en eventuell dispensasjon, eller om vernevedtaket skal frafalles. I slike saker om dispensasjon osv. vil vernemyndighetene holde vernehensynet opp mot en vurdering av samfunnshensyn. Dette betyr at en i konkrete saker kan komme til at hensynet til vern veier mer enn det konkrete samfunnshensynet som ligger i saken, og at spesialisthelsetjenesten da må finne andre måter å ivareta sitt utviklingsbehov på.

Øyvind Halleraker (H) [11:56:07]: Jeg takker for svaret.

I mitt opprinnelige skriftlige spørsmål til statsråden spurte jeg om helse- og omsorgsministeren kunne forsik-

re om at et vernevedtak ikke ble til hinder for eller argument mot den videre naturlige utbyggingen av en institusjon. Svaret jeg fikk, gikk stort sett på at konsekvensene ble at man i framtiden måtte forholde seg til kulturminnemyndighetene med hensyn til utvikling av institusjonen.

Svaret var noe mer utfyllende i dag, og det takker jeg for. Men forslaget som foreligger, og svaret fra statsråden, har ført til betydelig uro og frustrasjon både internt i den enkelte institusjon og i lokalsamfunn som er engstelige for at deres sykehus nedprioriteres på grunn av vernehensyn. Jeg spør derfor statsråden om han vil legge opp til at eventuelle vernevedtak blir kompensert med økonomisk støtte til f.eks. alternative bygninger, dersom vernet hindrer en naturlig utvikling av en institusjon.

Statsråd Bjarne Håkon Hanssen [11:57:09]: Jeg opplever det slik at det er veldig vanskelig å svare generelt på det spørsmålet. Hvis vi prøver å tenke oss en konkret situasjon, kan det da være et aktuelt sykehus som har behov for å gjøre nyinvesteringer for å ivareta gode pasienttilbud – og så har man et bygg som er verneverdig. Da vil man få en vurdering av hva det koster å gjøre de investeringene, men allikevel ivareta vernemyndighetenes krav, og se på om det vil bli dyrere enn den investeringen man egentlig har ønsket å gjennomføre. Så må man vurdere det når man kjenner det svaret. Hvis det blir veldig dyrt å gjøre dette, må man jo vurdere om man kan gjøre det på annen måte, f.eks. gjennom et nybygg. Og da tror jeg vi bare fortløpende og ganske pragmatisk må vurdere situasjonen som de enkelte helseforetakene kommer opp i. Hvis det er noen helseforetak som kommer i en umulig situasjon fordi de har vernede bygninger, kan ikke jeg prinsipielt avslå å snakke med dem, for vi skal jo allikevel ivareta befolkningens behov for helsetjenester.

Øyvind Halleraker (H) [11:58:20]: Jeg takker igjen for svaret.

Jeg vil gjerne konkretisere spørsmålet mitt med et eksempel. Stord sykehus i Helse Vest har 60 000 mennesker i sitt nærområde og er en del av Helse Fonna med nær 180 000 mennesker i sitt nedslagsfelt. Stord sykehus ble ferdigstilt på 1960/1970-tallet og knapt nedskrevet. Så kommer altså problemstillingen om kulturminnevern – en diskusjon i seg selv om vi er kommet så langt at vi så å si bygger for å verne. Jeg skal la det ligge. Men det må jo være lov å spørre hvor mange tidstypiske bygninger det er behov for å verne. Dessuten: Hvis så galt skulle skje at man får et vernevedtak, må det være en soleklar betingelse at dette ikke trer i kraft før alle interesserte blir involvert og man kan legge en plan for utviklingen. En slik prosess kan jo ta tid – opp til fem år kanskje. Så mitt spørsmål til statsråden blir om han vil medvirke til at det, i tilfelle vern av bygninger, blir lagt opp til en prosess i forkant som kan sikre ivaretagelse av alle hensyn, og unngå forhastede og krampaktige vedtak og planer.

Statsråd Bjarne Håkon Hanssen [11:59:23]: Jeg tror representanten Halleraker her er inne på noe som er veldig viktig, nemlig at verneprosesser må skje i prosesser. Det

må være en god dialog mellom helseforetakene og kulturminnevernmyndighetene, slik at man får kartlagt både behovet for vern og hva slags begrensninger vernet gir, eventuelt hva slags merkostnader vernet gir, og slik at verneprosessene ikke blir isolert fra helseforetakenes behov for å yte gode helsetjenester.

Som jeg også sa i mitt hovedsvar, er vi veldig opptatt av å få til en god dialog med kulturminnevernmyndighetene og av at det i denne dialogen ikke bare kan gis veiledning, men også at saken kan bli bredt opplyst, sånn at ingen fatter vedtak i et vakuum.

For øvrig – hvis presidenten tillater: Jeg har vært på besøk i vernede bygninger som har blitt fantastisk flotte, og som er ivaretatt på en billigere måte enn alternativet, nybygg, ville blitt. Det er veldig artig å se.

Presidenten: Det var bra å høre.

Spørsmål 11

Presidenten: Dette spørsmålet, fra representanten Ketil Solvik-Olsen til olje- og energiministeren, vil bli besvart av kommunal- og regionalministeren på vegne av olje- og energiministeren.

Ketil Solvik-Olsen (FrP) [12:01:16]: «Regjeringen ønsker å være minst like ambisiøse i sin klimapolitikk som EU. Satsingen på fornybar energi er både viktig for å kunne kutte CO₂-utslipp i fremtiden, og det er også god nærings- og energipolitikk. Et kraftoverskudd kan eksporteres for å tilføre EU mer CO₂-fri energi. I Teknisk Ukeblad sier Regjeringen at man ønsker å forhandle ned mulige forpliktelser i EUs fornybardirektiv, blant annet ut fra fokus på dårlig nettkapasitet.

Hvordan harmonerer et slikt signal i forhold til festtaler om Norge som energinasjon?»

Statsråd Magnhild Meltveit Kleppa [12:02:10]: Det som skjer i Europa, påverkar Noreg i stor grad. Vi har blitt stadig meir integrerte i den europeiske energimarknaden, og internasjonale rammevilkår har blitt viktige for Noreg. Eg synest det er gledeleg at EU har høge mål innanfor fornybar energi, og vi ynskjer framleis eit nært samarbeid.

Noreg er eit land med store energiressursar. Det gjeld både vasskraft og vindkraft. Vi skil oss frå andre land ved at norsk elektrisitetsproduksjon nesten utelukkande består av vasskraft.

Innanfor EU blir det no arbeidd for å utvikla ein felles europeisk kraftmarknad. Noreg støttar denne utviklinga. Blant anna er den nye kabelen til Nederland eit viktig bidrag i denne utviklinga. Vi skal heller ikkje gløyma at norsk eksport av gass bidreg positivt til at Europa kan byta ut kol i elektrisitetsproduksjonen. Eit kraftverk som brukar gass, vil sleppa ut betydeleg mindre CO₂ enn eit som brukar kol. Dette er eit klimatiltak som er viktig på kort sikt, før ein får bygt ut tilstrekkeleg med fornybar energi. Vidare har Regjeringa sett i gang ei betydelig satsing for å utvikla teknologi for å fjerna mesteparten av CO₂-utslép-

pa frå kol- og gasskraftverk. Dette kan bidra til å gjera det billegare å ta denne typen teknologi i bruk på europeiske kraftverk.

Noreg har høge ambisjonar innanfor ny fornybar energi og meir effektiv bruk av energien. Vi har sett oss eit mål om at årsproduksjonen av fornybar energi, samt energieffektivisering, skal aukast med 30 TWh frå 2001 til 2016.

Enova er Regjeringa sitt verktøy i satsinga på ny, miljøvennleg energi og energieffektivisering. Enova skal få mest mogleg resultat av pengane, har enkle mål og har fått eit stabilt og godt budsjett. I år disponerer Enova nærmare 2 milliardar kr. Dette er over fem gonger så mykje som Enova disponerte i 2002. Vi legg opp til ei vidare langsiktig styrking av satsinga på fornybar energi gjennom Enova. Enovas arbeid har gjeve gode resultat. For perioden 2001 til 2007 har Enova bidrege med støtte til å spara eller produsera ny miljøvennleg energi på til saman 10,1 TWh.

Regjeringa arbeider òg med tilrettelegging av vindkraft til havs. Dette er eit nytt område innan energipolitikken og krev ei heilskapleg tilnærming gjennom bl.a. utvikling av lovverk og forskning og utvikling av teknologi.

Noreg har altså høge ambisjonar i klimapolitikken, og vi har høge ambisjonar når det gjeld fornybar energi. Når det gjeld fornybardirektivet, vil eg understreka at behandlinga av det følgjer normale prosedyrar. Det inneber bl.a. at direktivet må bli vedteke i EU før Noreg eventuelt kan innlemma det i sin politikk.

Det er òg viktig å understreka at Noreg er i ein annan situasjon enn andre europeiske land når det gjeld fornybar energi. For det fyrste har vi allereie ein mykje høgare del fornybar energi enn alle EU-landa, om lag 60 pst. Vasskrafta vår er hovudgrunnen til det. For det andre er Noregs situasjon annleis når det gjeld forsyningstryggleik på energiområdet. Forsyningstryggleik er det lagt stor vekt på i fornybardirektivet. Alt dette er forhold som det bør takast omsyn til i Regjeringa sitt arbeid med fornybardirektivet.

Ketil Solvik-Olsen (FrP) [12:06:00]: Her var det mye velkjent stoff. Allikevel berører ikke statsråden det som er den store utfordringen, nemlig de signalene som Regjeringen har sendt, så langt, hver gang EUs fornybardirektiv har kommet opp. Det så en da olje- og energiministeren snakket på NVEs energidager, og da han snakket på Statnetts høstkonferanse. Da var det ingen ting som tydet på at en ville gå inn og støtte fornybardirektivet hvis EU vedtok det – og det må en anta at de gjør. Hele veien var det fokus på at her må en forsøke å redusere sine forpliktelser, noe også to artikler i Teknisk Ukeblad de siste to ukene har vist. Istedenfor å prøve å være en pådriver for å få en stor satsing på dette området har fokuset for Norge hele veien vært å prøve å reservere seg mot den forpliktelsen som et EU-direktiv kan bli. Det sender et veldig dårlig signal til bransjen. For én ting er de festtalene vi nå hørte om hvor flinke vi skal være. En annen ting er de virkemidlene Regjeringen faktisk kommer med, som stort sett går i motsatt retning.

Da må en spørre: Hvor er signalene fra Regjeringen om at her skal en være med og forplikte seg når det gjelder EUs fornybardirektiv?

Statsråd Magnhild Meltveit Kleppa [12:07:14]: Lat meg fyrst gje ros til representanten Ketil Solvik-Olsen for det engasjementet han har, og den innsikt som han viser på eit område som faktisk òg er viktig for Regjeringa. Det meiner eg kjem fram òg i svaret.

Regjeringa vurderer no om fornybardirektivet er EØS-relevant, og om det skal takast inn i norsk rett. Det er ei stor sak. Det er ei sak som har både juridiske og politiske sider. Det er heilt klart at Noreg har høge ambisjonar i klimapolitikken, og òg høge ambisjonar når det gjeld fornybar energi, og vi er difor glade for EU sin offensive politikk på desse områda. Samtidig er det slik at Noreg er i ein annan situasjon enn andre europeiske land når det gjeld fornybar energi. Det betyr at vi har ansvar for aktivt å følgja opp norske interesser i denne saka.

Ketil Solvik-Olsen (FrP) [12:08:28]: Jeg tviler ikke på at Regjeringen ønsker å gi et inntrykk av at den satser på fornybar energi. Problemet med EØS-direktivet er jo at når en hele veien fokuserer på at en ønsker å nedskalere forpliktelsene, gir det et helt feil signal både til den norske bransjen og òg til EU i forhold til hvilken rolle Norge selv ønsker å ta som energinasjon.

Norge er en stor energieksportør til EU. Mange europeiske land ville ikke ha fungert energimessig uten norsk olje og gass og tidvis norsk strøm, og så skal vi si at nei, dette vil vi ikke, vi ønsker å nedskalere. Så er det også en debatt i Norge, som regjeringspartiene står bak, om å kutte olje- og gassproduksjonen, slik SV vil. Man vil trenge 334 000 vindmøller for å erstatte oljeproduksjonen i Norge i fjor, med ett års produksjon fra vindmøllene. Det skaper en usikkerhet, og da burde Regjeringen i større grad si at vi ønsker at EØS-direktivet skal brukes i Norge, uansett om vi er forpliktet eller ikke, for vi ønsker å få stadfestet oss som en energinasjon.

Kan statsråden bekrefte at den stadfestingen vil komme, og ikke skape mer usikkerhet?

Statsråd Magnhild Meltveit Kleppa [12:09:38]: Lat meg fyrst seia litt om sjølve prosessen. Det er jo slik at utkastet til fornybardirektivet no er til behandling i Europaparlamentet. Siktemålet er eit endeleg vedtak i EU, i rådet, våren 2009. Regjeringa arbeider aktivt både for å følgja opp våre eigne ambisjonar i Noreg og for å vareta norske interesser i denne saka.

No skjønar eg det slik at Framstegspartiet vil godta dette direktivet usett, før det er ferdigbehandla. Det er ei haldning som Regjeringa ikkje kan ha. Fornybardirektivet er ikkje ferdigbehandla. Vi kan heller ikkje no veta kva konsekvensane blir dersom direktivet blir gjennomført i dette landet. Men vi held fast ved dei ambisjonane vi har på vegner av Noreg.

Spørsmål 12

Fra representanten Øyvind Korsberg til fiskeri- og kystministeren:

«Fiskeri- og kystministeren tok på vegne av Regjeringen på seg ansvaret for å fjerne skipsvraket «Murmansk». Samtidig har Regjeringen valgt å hemmeligholde en liste over andre vrak langs norskekysten, noe som gjør det vanskelig for Stortinget å vurdere om Regjeringens håndtering av denne saken skaper presedens for andre saker.

Mener statsråden at Stortinget har et juridisk eller moralsk ansvar for å finansiere fjerningen av skipsvraket «Murmansk»?»

Presidenten: Dette spørsmålet er trukket tilbake.

Da er dagens spørretime avsluttet.

Ber noen om ordet før møtet heves? – Møtet er hevet.

Møtet slutt kl. 12.11.